

Yêu Anh Là Lỗi Của Em Nhưng

Contents

Yêu Anh Là Lỗi Của Em Nhưng	2
1. Chương Chap 1:giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương Chap 2: Sự Thật Quá Phũ Phàng	2
3. Chương Chap 3:cuộc Sống Mới Của Tiểu Tuyên	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 7	7
9. Chương 8	8
10. Chương 9	8
11. Chương 10	9
12. Chương 11	10
13. Chương 12	10
14. Chương 13	11
15. Chương 14	12
16. Chương 15	13
17. Chương 16	14
18. Chương 16	15
19. Chương 17	15
20. Chương 18	16
21. Chương 19	17
22. Chương 20	18
23. Chương 21	19
24. Chương 21	19
25. Chương 22	20
26. Chương Thông Báo	22
27. Chương 23	22
28. Chương 24	23
29. Chương 25	23
30. Chương 26	24
31. Chương 27	25
32. Chương 28	26
33. Chương 29	27
34. Chương 30	28
35. Chương 31	28
36. Chương 32	30
37. Chương 33	30
38. Chương 34	31
39. Chương 35	31
40. Chương 36	32
41. Chương 37	33

42. Chương 38	34
43. Chương 39	35
44. Chương 40	36
45. Chương 41	37
46. Chương 42	38
47. Chương 43	39
48. Chương Ngoại Truyện :chuỗi Ngày Hạnh Phúc	40

Yêu Anh Là Lỗi Của Em Nhưng

Giới thiệu

Một cô gái nghèo nhưng học giỏi biết tự phấn đấu cho mình nhưng trong một ngày cô mất cả tình bạn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-anh-la-loi-cua-em-nhung>

1. Chương Chap 1:giới Thiệu Nhân Vật

Casting nhân vật đây:

Cô - Mạc Trúc Tuyên :17t là một cô gái hồn nhiên yêu đời.Mặt dù gia cảnh nghèo nhưng vận cố gắng học giỏi.

Anh - Hàn Minh Thành:25t đẹp toàn diện đến hoàn mĩ. Con nhà giàu là giám đốc của công ti BLUE FASTION.

Cậu - Hoàng Gia Hoàng: là người cô đã yêu cậu đẹp trai không thua gì anh.

Lưu Mĩ Mĩ: là bạn thân nhất của cô nhưng vì tình yêu bỏ đi tình bạn .Khá là nham hiểm.

2. Chương Chap 2: Sự Thật Quá Phũ Phàng

-Hức...hức...tại sao chứ tại sao lại như vậy?tôi đã làm gì sai mà 2người đôi xử với tôi thế chứ?huhuhuhu._cô đau khổ oán than.

_____==quá khứ==_____

Tiếng chuông ra về vừa dứt cô cầm cặp phóng như ma để về nhà.Đi được một quãng đường thì nhớ ra mình bỏ quên tài liệu ở trường.Cô phải quay lại lấy nhờ vậy mà cô biết được một sự thật không thể phủ phàng hơn nữa.Mới đến cửa lớp:

-Anh Hoàng à sao anh không chia tay với con Tuyên đi?_tiếng Lưu Mĩ Mĩ pha thêm chút hờn dỗi.

-Anh định tối nay sẽ chia tay nè em đừng giận anh nữa nha bà xã

-Anh cứ gạt em hoài anh nói anh chia tay mà có thấy đâu,anh iu nó rồi phải không?

-Không có anh chỉ thương hại cô ta thôi em phải tin anh chứ .!_nói rồi cậu hôn mĩ mĩ.”

BỊCH _cập của cô rơi xuống một cách vô thức.Nghe tiếng động hai người quay lại thì thấy cô.Giật mình ngừng Mĩ Mĩ vẫn lên tiếng:

-Nú cô đã nghe thấy hết thì mong cô buông tha cho anh Hoàng_cô vẫn không nói gì.

-Nhà cô nghèo làm sao có đủ khả năng làm anh ấy hạnh phúc chứ lại còn mồm coi nữa..._chưa hết câu thì:

CHÁT

Một bịch tay dấn vào mặt ả.Ả ôm mặt khóc chạy sang cậu nũng nịu:

-Cô ta đánh em kia..hức...hức..

-Sao cô dám đánh mĩ mĩ chứ?vừa dứt lời ”CHÁT”cái tát này là trên mặt cậu.

-Được không cho đánh ả thì tôi đánh anh.._cô hờ hững nói.

-Cô...

-Tôi thì sao? Tát nhẹ quá ăk,tôi cũng không cần anh thương hại đâu không thích thì ok chia tay._cô nhuếch mép khinh bỉ rồi quay lưng bước đi.Bây giờ nước mắt cô mới tuông ra.

____==kết thúc quá khứ==_____

Khóc cũng đã khóc xong cô đã quyết định rời khỏi nơi đau thương này vui lập tất cả tìm một cuộc sống mới để mình hạnh phúc hơn.

3. Chương Chap 3:cuộc Sống Mới Của Tiểu Tuyên

Sau chuyện hôm ấy cô đã quyết định đi xa nơi này chôn vùi,lãng quên đi quá khứ bị thương ấy.Sáng sớm cô đã chuẩn bị đồ đạc đầy đủ bắt chuyến xe đầu tiên về lại quê hương cô - Bến Tre.Ngoài 3tiếng đồng hồ cuối cùng cũng tới nơi.Bước xún xe hít không khí trong lành cô có vẻ rất sảng khoái cũng đúng thời nơi đây lun bình yên và không khí trong lành mà.Tay xách hành lí nhón nhịp về nhà nơi mang cho cô cảm giác hạnh phúc.Nhà cô rất đẹp tuy không to nhưng ấm cúng.Tg giới thiệu sơ qua nhé.Trước cổng là một giàn hoa tigon pkia trong là vài chậu lan hồ điệp,còn có xích đu nữa.Màu ngôi nhà chủ yếu là màu blue nhạt và xám tro.Ở trong căn nhà đồ đạc ngăn nắp nhìn rất đẹp mắt.Cô cất đồ đạc đi và chuẩn bị đơn xin vào trường sẵn tìm một công việc để đóng học phí.hajz.suy nghĩ nhiều quá cô chìm ào trong giấc ngủ lun.

Chít...chít...

Tiếng của vài con chim làm cô tỉnh giấc thức dậy xem đồng hồ thì đã 6h30 rồi trường thì 6h45 đóng cửa cho nên cô phải tăng tốc.Thay đồ xong cô dắt xe đạp chạy với tốc độ nhanh.

RẦM .

Một tiếng động chói tai thủ phạm kim lun người pị té không ai khác ngoài chị Tuyên nhà ta.Cô lom còm bò dậy quát:

-Chạy xe kiu gì vậy?mắt để ở sau gáy à?_anh bước xuống dựa lưng vào chiếc CAMRY của mình nhìn cô khinh bỉ.Woa ,đứng trước cô là một mĩ nam đầy đáng vóc như một người mẫu ngủ quan tính tế túm lại là một người quá ư là hoàn hảo(thua oppa Sơn Tùng của tui.hihi) nhưng cái ánh mắt đó là sao?khinh bỉ ăk?hừm.máu chun dôn tới máu não:

-Anh không định xin lỗi tôi àk?

-Tại sao tôi phải xin lỗi cô là cô đâm vào tôi mà hay là cô mún gây sự chú ý,thật xin lỗi mẩu con nít như cô tôi không hứng thú đâu cô bé à (nķớ câu nói đó nha anh Thành mốt đưng iu chị Tuyên của tui nha)_anh nhuếch mếp nķin cô.Hắn nói cái gì?cô gây sự chú ý sa0?mơ tưởng vừa thui cķr.

-Giờ này đâu phải đêm anh mơ tưởng vừa thui có cần tui mua cho hai lĩu thuốc ngủ hķ? Ảo tưởng sức mạnh quá_cô chu mỏ nĩ lại.Quái,cô gái trước mặt không phải vì sắc đẹp của anh sao (từ tin gķm).Vậy chắc cô ta mún tiền chứ gì:

-Hay cô mún tiền?

-Tiền?_cô ngạc nhiên.Anh móc bóp ra lấy hai tờ 500k đưa cô kèm theo một nụ cười khinh bỉ.Cái giẻ hẵn tưởng cô là loại người gì chứ.Được tôi sẽ cho anh biết thế nào là lễ độ.Cô đưa tay cầm hai tờ tiền.Anh biết lắm thế nào cô cũng lấy tiền nhưng anh đã nhầm.Cô cầm tờ tiền chķi thẳng vô mặt anh:

-Dùng tiền này mua thuốc cho anh thì hơn...hử_cô tức giận vô cùng.Nói rồi cô nhķt cķp leo lên xe chạy đi trước khi đi cô còn đập chân anh phķn một câu vàng khẻ:

-Nhớ mua thuốc uống nha,hẹn ngày không gặp lại anh tên sao chķĩ.pipi pà đi đây tên hķch dịch_nói rồi cô chạy như bay để lại anh ồm chân một mình.Anh nhìn xuống thấy một cái gì nhỏ nhỏ à ra là bằng tên.

-Mặc Trúc Tuyên,học Trần Văn Kiết sao ?cô thú vị lắm sẽ gặp lại nhau thôi_một nụ cười hoàn hảo được nhuếch lên từ anh.

4. Chương 4

Cũng tại anh mà cô đi học trễ, làm chạy muốn thực mạng luôn.Dùng xe trước cổng trường thì hiểu không một bóng người.Trễ 15phút thế là cô phải "vượt qua thử thách" ngay trước mặt đó là leo tường để vào.Đầu tiên cô xoắn tay áo lên,cột hai tà áo dài lại và sao đó leo tường...hehe màn 1 cảnh 1 bắt đầu: cô đưa chân trái lên cái cây trước mặt quãng đôi giày và cái ba lô qua kia tường, chân phải đưa lên bức tường.Sau một hồi vật vã hồi hķ cuối cùng cô cũng qua được,ngķi trên tường mà tự sướng:

-haha bức tường "lũn" này đối với mình chķ là gì cả.

-thật không?

-thật chứ sao không? cao nhiều đây chķ là gì đối với tôi....."ế giờ này vào học rồi sao lại có tiếng người ở đây chķ nhẽ là ma"_cô nhķm nhķm như một con điên rồi bắt chķt la lên

-á á á ma cứu tôi với_Tiếng hét thất thanh cùng với tiếng "tẻ BỊCH "vang lên.Hậu quả là có người ngķi xoa mķng.

xin lỗi mọi người giờ như đang học nên viết ngắn.hêhê sỏ ry nha.tiamo m.n nhĩu.

5. Chương 5

Vừa đứng dậy vừa xoa xoa cái mķng,quay đầu lại thì thấy một ông thầy cao cao nếu không muốn nói là quá lũn.Theo như cô nhìn thấy con người đứng ở trước mặt thì người đó có "nhan sắc"như thế này: người thì lũn,mặt thì tròn vo như cái bánh xe,đầu thì lỏn như trái bưởi năm rồi à nhầm năm rồi vậy,trần thì dỏ để nguyên cái mắch chẻ con được dư sức thêm cái lự hương.Xấu gì mà xấu dķ man như con ngang vậy trời,xấu đến xúc phạm người nhìn luôn cơ đấy.Cô cố gắng nở ra một nụ cười hình bán nguyệt:

-Chào..chào..thầy ạ?

-Đi đâu giờ này mới vào?biết bây giờ là 7giờ 20phút 58giây 30khắc rồi không?(gớm chưa biết cả tận giây với khắc luôn)

-Dạ em xin lỗi thầy tại em mới chuyển trường về nên bị lạc đường mới thành ra như vậy.__cô vừa nói vừa làm vẽ mặt vô (số) tội làm ông thầy xiu lòng.

-Em là học sinh mới à?

-Vâng ạ!!!

-Ừ do em là học sinh mới nên tôi bỏ qua lần này,nếu còn cò lần sau thì tôi không có rộng lượng mà tha cho em đâu..hừ__nói rồi ông đi một hơi.Cô đứng ở ó cười như một con điên:

-Hahaha ông thầy này dễ bị dụ quá vậy mà cũng tin,ông mà biết mình lừa ông chắc chết.Eo ơi ghê quá__tự kỉ xong cô ưỡn ngực đi thông thả lên lầu ba.

Thiệt mà xây lầu chi không biết đi mỗi chân muốn chết à.Thế mà không chịu xây thang máy đi cho khoẻ có ở hơn không?(chị ơ trường em không có đủ giàu để xây thang máy cho chị đi). Sau một hồi nhăm nhăm cô cũng lếch xác tới cái lớp 11A 6.Ủa sao cái lớp im ghe vậy cả?Cô vừa đứng ngay cửa thì không biết tuyết dây với tuyết bông ở đâu bay thẳng vô mặt cô kèm theo câu nói:

-Chào thành viên mới của 11A 6 crazy!!_cả lớp đồng thanh.Cô đứng đó như trời trồng hai hàng nước mắt chảy ra.Cả lớp im lặng một cô bạn dễ thương hỏi:

-Bọn mình làm bạn sợ à __cô bạn hỏi với vẽ mặt lo lắng.

-Không có..híc..híc

-Vậy sao bạn khóc?

-Mình cảm động quá nên khóc __cô thành thật trả lời..

“PHÙ” làm cả lớp đứng tim hà.Cô được cô sắp ngồi chung với một cô bạn rất đáng yêu tên là Tuyết Phương không những cute mà còn học giỏi nữa cơ đấy.Cô cùng cả lớp làm quen với nhau.Buổi học hôm nay rất vui.Xem ra cô chọn trở về đây là một quyết định không hề sai.

6. Chương 6

Còn về phía anh thì rất thích thú về cô nhóc này.Lần đầu tiên trong đời anh bị một con bé cho ăn bơ.Không hề đồ ngà trước vẻ đẹp “nghiêng nước cạn nổi”của anh,đến tiền cũng không thèm lấy.Đã vậy còn chọi thẳng tiền vô cái “bần mặt đập chai” của anh nữa.Thiệt hết nói nổi mà.Và thế là anh quyết định về nhà gặp bố mẹ.

Tại nhà anh

-Ba mẹ con có chuyện muốn nói! __anh nhỏ nhẹ

-Chuyện gì vậy con trai yêu dấu của mẹ?__bà nhìn đứa con trao hỏi

-Con muốn nghỉ làm ở công ti một thời gian được không ạ?

-Tại sao con muốn nghỉ?__ba anh

-Tại con muốn đi dạy__anh hồn nhiên trả lời

-Cái gì?__hai vị phụ huynh cùng đồng thanh.

-Bà ơi tui có nằm mơ không bà?thằng Thành nó nói nó đi dạy kìa?_mặt ông ngơ ngơ quay qua hỏi bà.Bà néo eo ông một phát ông la um trời.

-Ấy da vậy không phải là mơ rồi_ông nhí nhảnh nói

-Ba mẹ à con nói thật đấy

-Được con muốn dạy bộ môn nào?

-Hóa à ba!!

-Ừ cũng được thôi con lên. đi mai còn đi dạy nữa.

-Vâng ạ_anh trả lời rồi bước đi lên phòng sắp xếp tài liệu chuẩn bị đi dạy cho ngày mai.Hứa hẹn nhiều niềm vui.hihi

7. Chương 7

Sáng hôm nay

Một cô gái đang cong “dò” trên chiếc xe đạp của mình cố gắng chạy thật nhanh để kịp giờ học,bây giờ là 6h55’ rồi chỉ còn đúng năm phút nữa cửa trường sẽ đóng.Do hôm qua cô đi làm đến tối tăng ca đến 10h nên bây giờ mới rơi vào hoàn cảnh khốn khổ này.

Kết....ét..

Ôi thật là mừng mà ông trời không phụ lòng người tốt cô đã “vượt qua giang lao” để tiến vào trường.Mô phật!!trễ vài giây nữa là thế nào cũng gặp ông thầy “nhan sắc mỹ miều” thì toi cái mạng.Chạy thẳng vào bãi đậu xe cô ngạc nhiên nha trước mắt là một chiếc ô tô màu xanh nhìn quen quen mà không nhớ rõ là của ai.Chả thèm nghĩ ngợi cô típ tục đi thẳng lên lầu mà không hay biết cô sẽ gặp nhũu bất ngờ trong hôm nay.

Còn về phần anh vừa đến trường,bước xuống xe là bị gái bu đầy khó khăn lắm anh mới thoát khỏi cái đám nhện tinh này.Sau khi thoát khỏi cái đám nhoi nhoi đó anh cong chân ”dọt lẹ” lên phòng hiệu trưởng chứ ở đây không biết có toàn thầy không nữa.Tất cả cũng tại anh ai biểu đi dạy mà còn hơn mà cứ như siêu sao vậy.Quần jean đen,áo sơ mi trắng thêm áo vét đen ở ngoài chả thèm cài nút.Tóc nhuộm màu xanh biển thêm cái khuyên tai hình đầu lâu màu đen.Cực kì đẹp...

Phòng Hiệu Trưởng

CỐC CỐC CỐC

-Ai vậy?vào đi!!_giọng thầy hiệu trưởng vọng ra.Anh đẩy cứ bước vào cuối đầu xuống lễ phép:

-Em chào thầy ạ_thầy hiệu trưởng ngược đầu lên không khỏi ngạc nhiên trước mặt ông là Minh Thành.Học sinh mà ông yêu thương nhất đây sao,mặt dù hơi quây một chút nhưng anh học rất giỏi nhất là môn hóa.Không biết đem về cho trường bao nhiêu là huy chương à.

-Cơn gió nào đưa thiếu gia nhà họ Hàn đến ngôi trường này vậy?_ông đùa

-Thầy cứ đùa hoài em đến đây để xin dạy học ạ_anh trả lời

-Em đến đây dạy à?thầy có nằm mơ không vậy?_ông tỏ ra ngạc nhiên.

-Thật đấy thầy em không đùa đâu_giọng anh nghiêm túc.

-Thầy tin,mà này em vào đây dạy là có mục đích phải không?hay em “fall in love”(phải lòng yêu) một học sinh nào trong trường này phải không?_ông vừa cười vừa nói.

-Dạ...làm gì có thầy thầy đừng đùa nữa.._mặt anh hơi ửng đỏ.Thầy HT ngưng chọc anh hỏi nghiêm túc:

-Thế em dạy môn gì?

-Môn hóa ạ!!

-Vậy em dạy lớp 11A 6 nhá lớp đó hiện giờ đang thiếu giáo viên bộ môn đó.

-Vâng ạ!chào thầy em đi.

Anh ra khỏi phòng không quên khép cửa.Đôi chân thẳng tiến đến 11A 6

8. Chương 7

Sáng hôm nay

Một cô gái đang cong “dò” trên chiếc xe đạp của mình cố gắng chạy thật nhanh để kịp giờ học,bây giờ là 6h55’ rồi chỉ còn đúng năm phút nữa cửa trường sẽ đóng.Do hôm qua cô đi làm đến tối tăng ca đến 10h nên bây giờ mới rơi vào hoàn cảnh khốn khổ này.

Kết....ét..

Ôi thật là mừng mà ông trời không phụ lòng người tốt cô đã “vượt qua giang lao” để tiến vào trường.Mô phật!!trễ vài giây nữa là thế nào cũng gặp ông thầy “nhân sắc mỹ miều” thì toi cái mạng.Chạy thẳng vào bãi đậu xe cô ngạc nhiên nha trước mắt là một chiếc ô tô màu xanh nhìn quen quen mà không nhớ rõ là của ai.Chả thèm nghĩ ngợi cô típ tục đi thẳng lên lầu mà không hay biết cô sẽ gặp nhũu bất ngờ trong hôm nay.

Còn về phần anh vừa đến trường,bước xuống xe là bị gái bu đầy khó khăn lắm anh mới thoát khỏi cái đám nhện tinh này.Sau khi thoát khỏi cái đám nhoi nhoi đó anh cong chân ”dọt lẹ” lên phòng hiệu trưởng chứ ở đây không biết có toàn thầy không nữa.Tất cả cũng tại anh ai biểu đi dạy mà còn hơn mà cứ như siêu sao vậy.Quần jean đen,áo sơ mi trắng thêm áo vét đen ở ngoài chả thèm cài nút.Tóc nhuộm màu xanh biển thêm cái khuyên tai hình đầu lâu màu đen.Cực kì đẹp...

Phòng Hiệu Trưởng

CỐC CỐC CỐC

-Ai vậy?vào đi!!_giọng thầy hiệu trưởng vọng ra.Anh đẩy cứ bước vào cuối đầu xuống lễ phép:

-Em chào thầy ạ__thầy hiệu trưởng ngược đầu lên không khỏi ngạc nhiên trước mặt ông là Minh Thành.Học sinh mà ông yêu thương nhất đây sao,mặt dù hơi quây một chút nhưng anh học rất giỏi nhất là môn hóa.Không biết đem về cho trường bao nhiêu là huy chương à.

-Cơn gió nào đưa thiếu gia nhà họ Hàn đến ngôi trường này vậy?_ông đùa

-Thầy cứ đùa hoài em đến đây để xin dạy học ạ__anh trả lời

-Em đến đây dạy à?thầy có nắm mơ không vậy?_ông tỏ ra ngạc nhiên.

-Thật đấy thầy em không đùa đâu_giọng anh nghiêm túc.

-Thầy tin,mà này em vào đây dạy là có mục đích phải không?hay em “fall in love”(phải lòng yêu) một học sinh nào trong trường này phải không?_ông vừa cười vừa nói.

-Dạ...làm gì có thầy thầy đừng đùa nữa.__mặt anh hơi ửng đỏ.Thầy HT ngưng chọc anh hỏi nghiêm túc:

-Thế em dạy môn gì?

-Môn hóa ạ!!

-Vậy em dạy lớp 11A 6 nhá lớp đó hiện giờ đang thiếu giáo viên bộ môn đó.

-Vâng ạ!chào thầy em đi.

Anh ra khỏi phòng không quên khép cửa.Đôi chân thẳng tiến đến 11A 6 trong lòng cảm thấy thích thú vô cùng.

9. Chương 8

Cô vừa bước vào lớp là bị con Phương và con Thư lôi ngay lại hỏi rồi:

-Mày biết gì chưa Tuyên?_con Thư hỏi

-Chưa!!_cô trả lời một cách nhàn nhạt

-Mày thiệt là...!!!_nhỏ Phương xía cô

-Cuối cùng là có chuyện gì mà hai tụi bây kéo tao vô đây hả?_cô vừa nói vừa ngồi xuống.

-Hôm nay lớp mình có giáo viên mới dạy môn hóa đó mày!!

-Ừ thì sao??_cô tỉnh bơ

-Chán mày ghê..nghe tao nói nè:ông thầy đó mới 25 tuổi thôi đặc biệt là ông rất đẹp trai_con Thư vừa nói vừa chống cằm mơ mộng.Cô nhìn nhỏ mà lắc đầu cái bịnh mê trai không biết chừng nào mới bỏ được.

-Xời!! Ông đẹp cỡ nào bằng Lee Min Ho không?_cô bắt chân chéo hỏi.

-Ai biết!!_hai đứa đồng thanh(2 chị này chớt qót).Cô cốc đầu mỗi đứa một cái rồi quay lên.Hai đứa ôm đầu mếu máo tính cho cô một trận.Ai ngờ..đúng là người tính không bằng trời tính mới xoắn tay áo lên thì trống đánh vào tiết.Hai chị nhà ta tức học máu...hơơ...thù này ghi nợ tính sao.

Địa điểm:Tại lớp 11A 6—Time:7h15

Có một cái chợ mini trong lớp đó.Hiện giờ tụi nó đang bàn tán về ông thầy giáo hốt boi...còn có đứa thì chơi ca rô..tù xì ăn tán,...toàn là chơi trò người lớn không à (Ừ lớn dữ).Thì ở đâu có một bóng người bước vô..

10. Chương 9

Cả lớp đứng hình luôn.Nhỏ lớp trưởng luống cuống đứng vậy hô to:

-Cả lớp nghiêm

-Chúng em kính chào thầy ạ!!!(chời ơi sao giống mới học lớp 1 quá vậy?)_cả lớp đồng thanh.Anh mỉm cười hài lòng ra hiệu cho lớp ngồi xuống.Nụ cười của anh làm đổ ngã bao nhiêu nữ sinh của chúng ta ngoại trừ chị Tuyên đơn giản vì bà đang đọc ngôn tình nên không chú ý.Anh lên tiếng:

-Chào các em tôi tên là Hàn Minh Thành tôi sẽ phụ trách dạy bộ môn hóa học và kiêm luôn chức chủ nhiệm lớp các em từ đây đến cuối năm.Hôm nay là ngày đầu chúng ta sẽ làm quen với nhau...nào mời các em giới thiệu!!

-Hé lô thầy em tên là Phương Ngân

-Em tên Minh Huy..

-Em tên Anh Thư...

-Còn em..em tên Tuyết Phương....

Bla..blaa...

Trong khi cả lớp đã giới thiệu xong tên mình chỉ còn có mình cô không quan tâm đếm xỉa tới chỉ li dán mắt vào quyển truyện trước mặt. Anh vô cô nào đã hay. Nhìn cuối lớp anh đã thấy cô:

-Bạn ngồi bàn chót dãy gần cửa sổ cho tôi biết tên không?_im lặng không một tiếng trả lời. Anh định mở miệng hỏi lại thì cô đã nói trước:

-Cái tên Minh Thành này ta ghét người, người là tên khốn nạn ta chém ta chém_ cô nói mà mắt vẫn dán vào quyển truyện. Cả lớp quay lại nhìn cô như một sinh vật lạ. Anh cũng ngạc nhiên không kém anh đã làm gì cô mà cô chửi anh khốn nạn chứ. Tức gê mà lần trước cô quăng tiền thẳng vô mặt anh, anh còn chưa tính sổ vậy mà hôm nay cô mắng anh như vậy nhất định anh phải trả thù.

-Mạc Trúc Tuyên!!_nghe có người gọi tên cô giật mình dời mắt ra khỏi quyển truyện tìm kiếm người vừa gọi tên cô. Nhìn thẳng lên thì thấy anh đang khoanh tay nhìn cô bằng con mắt tức giận.

-A..thì ra là anh hả đồ hách dịch? tìm tôi chi?

-Em nói ai là đồ hách dịch?_anh nhìn chằm chằm cô mà hỏi.

-Tôi nói anh chó ai, hồng lè tôi tự nói tôi, đẹp chứ không có bị khùng_ cô nhìn anh đầy thách thức.

-Em...ra về ở lại viết bảng kiểm điểm cho tôi, tội vô lễ với giáo viên_anh nhàn nhạt nói. Cả lớp này giờ bị đơ kiem luôn bị bơ. Nhìn nhau lắc đầu.

-Giáo viên? cả nhẽ..._ cô ngạc nhiên

-Tôi là giáo viên và từ đây yêu cầu em gọi tôi là thầy!!!_anh hã dạ nói. Đúng là quá đáng mà cái này là trả thù riêng nè. Người gì nhỏ mọn hẹp hòi như con gái. Bực mình cô đáp.

-Dạ “THẦY”_ cô nhấn mạnh từ thầy..thấy hài lòng anh bảo cô ngồi xuống. Đúng là xui xẻo mà, thằng cha đó thứ gì chứ không phải thứ người. Cô nhất định phải trả thù mới cam lòng. Trong khi cô tức thì anh thấy vui trong lòng. Còn nhiều trò vui lắm em cứ đợi đi nhóc à. Xem ra những tháng ngày sau này của cô hơi bị khó sống à.

11. Chương 10

Sau khi 4 tiết học kết thúc một cách chật vật cô toan bước về thì anh gọi cô lại:

-Tiểu Tuyên em đứng lại đó!!!_nghe tiếng gọi cô giật mình quay lại thì nhìn thấy anh. Trời ơi đúng là xui xẻo thiệt mà đã cố gắng chùn về trước mà vẫn bị anh thấy sao. Híc. Số con rệp mà. Cô quay lại nhìn anh cười hề hề:

-Có chuyện gì sao thầy?_ cô hỏi cho có lệ chứ thực chất cô biết hết mà.

-Sao em về vội vậy? còn chưa viết bảng kiểm điểm mà!!_anh nhìn cô trả lời một cách khinh khỉnh...

-À, xin lỗi thầy em quên, em viết ngay đây_vừa nói cô vừa lôi cây viết và một tờ giấy ra viết. Cái thằng cha này thật nhỏ mọn mà có nhieu đó cũng không tha nữa!!! Không biết thằng chả có phải bê không nữa, tính tình gì như đàn bà. Eo ơi chắc đúng như vậy rồi. “Đờn ông” già tướng tá eo lã quá (chị ơi người ta menly vậy mà nói eo lã) rồi còn đeo bông tai nữa chã ngựa nà ghê (phát sần nít tà của ng.ta đó má!!). Đó là suy nghĩ của chế đấy. Nhìn cô vừa viết vừa chun chun cái mũi là anh biết cô đang nghĩ gì rồi.

-Suy nghĩ xấu gì về tôi đó?_anh nhàn nhạt hỏi. Cô giật mình rời khỏi suy nghĩ. Chết cha. Sao hán ta hay vậy biết mình nói xấu hán luôn. Chột dạ cô nói:

-Dạ đâu có đâu thầy, em là đang suy nghĩ là thầy đập chai như vậy không biết thầy có bạn TRAI chưa ý nhâm bạn gái chưa à?!!!_ “Trời ơi dối lòng quá” huhu.

-Chuyện của tôi em hỏi làm gì?

-Tại khùng khùng hỏi vậy à!!

Viết xong cô đưa cho anh rồi tò te lấy balô nhanh chóng đi ra khỏi lớp không quên chào anh.

-Chào thầy BÊ em về!_nói xong cô chạy nhanh đi còn chậm trễ phút nào là thế nào cũng bị anh hành hạ à xem.

-Thầy bê là gì nhỉ?_còn lại trong phòng là anh cùng với một câu hỏi ngớ ngẩn.

12. Chương 11

Cô vừa chạy vừa nghĩ tới vẻ mặt ngu ngu của anh không nhịn cười nổi.Cô biết chắc anh không biết từ “BÊ” đó là gì rồi.Hôm nay tâm trạng cô tốt nha,bài đặt đi mua kem đồ.Ăn cho đã cái miệng cô leo lên xe đạp về nhà.Như thường lệ nhà vẫn đóng cửa sao hôm nay cửa bị mở tan quát vậy trời.A!!!hay là có trộm?Cha...cha...trộm mà đi xe đẹp lại đắt tiền dữ vậy ta...Cô rón rén cầm theo cái chổi mà hôm qua quét xong cô đứng trước nhà nhẹ nhẹ đi tới cái sofa cũ có một “thằng” đang ngồi xem tivi..

Cái kiểu gì đây?ăn trộm mà nhàn hạ ghê nhỉ không lo gom đồ mà ung dung ngồi xem phim...à mà cũng phải nhà cô có cái gì đâu mà gom chứ...ngoài cái tivi có xú giá trị ra thì chẳng còn cái gì cả...nhà cô thật sự không có gì để trộm hết.

Quẹt quẹt cái mũi,coi như nãy người xui gặp phải bốn cô nương ta rồi.Cô nhắm mắt nhắm mũi tay cầm cây chổi quánh túi bụi vào người anh.Anh bị ”tấn công” bất ngờ nên không né kịp thế là bị ăn nguyên cây.Còn về phần cô vừa đánh vừa la:

-Cho người chết cho người chữa nè dám vô nhà ta trộm đồ hả?chán sống rồi sao?_miệng thì nói tay thì đánh.Thì ra cô đánh mình vì tưởng mình là trộm.Nghĩ sao vậy anh đường đường là một tổng giám đốc của một công ty lớn mà đi ăn trộm sao?nói ra chắc người ta cười vỡ bụng mất.

-Đừng đánh nữa_anh hét

-Sao lại không đánh,phải đánh cho người chưa tội ăn cắp_cô cũng không phải dạng vừa đâu.

-Em mà đánh nữa mai tôi cho em cuốn gói ra khỏi trường vì tội hành hung giáo viên_anh quát.

Nghe tới chữ giáo viên cô ngừng tay ngược mặt lên nhìn anh. Cô che miệng lại:

-Thầy...ây..._cô nói lắp

-Em còn nhận ra tôi à_bực mình anh đáp.

Sao đây là vái câu giới thiệu về sắc đẹp của anh hiện nay:

*Trước:đẹp trai khôi ngô tuấn tú ai nhìn cũng mê.

*Sau khi cô cho ăn vài cước:thấy ghê,ai nhìn cũng chê

Vốn đã đẹp như Lee Min Ho rồi ai ngờ trông quá trình chế biến cô đã làm anh ra như thế này:đầu bù xù như tổ quạ,cái bản mặt đập chai được thay thế bởi khuôn mặt của Chí Phèo,một mắt thì nâu một mắt thì tím,hai bên má bị bầm trên trán còn có vài vết xước từ móng tay của cô.Nhìn anh bây giờ thì thâm vô cùng.Có thể đi nhát ma được đó.Mà cô cũng có tài ghê quánh mà không hụt cước nào hết .Tương lai làm nghề quánh lộn mướn chắc chắn rất ăn khách à xem.

13. Chương 12

Nhìn tác phẩm do chính mình tạo ra cô rất hài lòng mặc dù bên ngoài là hối lỗi nhưng bên trong là rất vui.Anh nhìn mặt cô có vẻ sợ hãi lấy làm khoái nhưng anh đâu biết cô đang nghĩ gì.Cô nhẹ nhàng kéo anh ngồi xuống ghế rồi vội vàng đi lấy hộp sơ cứu.

Lấy trứng gà lăn trên khuôn mặt anh,khoảng cách giữa hai người rất gần có thể nghe được hơi thở của nhau.Mùi thơm nam tính của anh chạy xộc vào mũi cô,rất dễ chịu nha...mặc dù lúc trước cô cũng có gần gũi với cậu nhưng cái mùi đó không làm cô có ấn tượng như thế.Bây giờ cô mới có dịp nhìn kĩ mặt anh.Cái mũi dọc dừa thẳng tắp,đôi mắt hổ phách màu nâu sữa khá lạnh nhưng đâu đó vẫn còn vươn vài tia ấm áp.Đôi môi đỏ vô cùng cuốn hút.Tóm lại rất đẹp trai.Tự nhiên khen anh ta đẹp trai,trời ơi mình điên mất rồi.Dù

thể nhưng không thể không công nhận anh ta hoàn hảo mặc dù bây giờ vẫn đang là phiên bản 2.0 của Chí Phèo.

Thấy mình bị cô nhìn trộm nãy giờ anh mỉm cười nhẹ:

-Tôi biết mình đẹp trai rồi em không cần nhìn mãi thế đâu!!_cô giật mình phản bác.

-Đâu có đâu có em đâu có nhìn

-Thật sao?không phải lúc nãy có người nhìn tôi quên cả việc bôi thuốc cho tôi sao?_nhìn mặt cô đỏ ửng trong đáng yêu lắm làm cho anh không thể không chọc được.

-Không có mà!!thầy đâu có đẹp bằng Kim Bum, Lee Min Ho hay Sơn Tùn đâu mà em phải nhìn. Với lại thầy bị Bê..._chưa nói hết câu cô vội vàng che miệng lại. Nhìn mặt anh tối xầm cô cảm thấy bất an.

-Em chắc chứ??_anh lạnh giọng

-Em...em...mm...ừm...ừm_chưa nói xong cô đã bị anh ghì lại đặt môi mình lên môi cô hôn mạnh mẽ. Lưỡi anh quần chặt lấy môi cô không một chỗ hở.

Cô bị anh hôn một cách đột ngột, ngạc nhiên đến bất ngờ mở tròn xoe mắt nhìn anh hôn mình ngấu nghiến mà không làm gì được. Đến khi hơi thở dồn dập anh mới luyến tiếc rời môi cô.

-Thế nào?tôi không phải bê hay là gay chứ??_anh nói có vẻ như bình thường. Anh vốn là muốn đùa cô một tí ai ngờ khi hôn rồi không thể nào dứt ra được.

-Sao thầy dám...huhu..nụ hôn đầu của tôi!!!_cô khóc rống lên. Anh tính đùa thêm tí nữa thấy cô khóc liền thôi, dỗ ngọt cô.

-Tôi xin lỗi, không cố ý đâu tại em nói tôi là bê nên tôi mới chứng minh cho em xem với lại đây cũng là nụ hôn đầu của tôi mà._anh vừa nói vừa gãi đầu.

-Dù thế thầy cũng không nên làm vậy...hức...hức..huhu_anh càng nói cô càng khóc lớn hơn.

-Tôi xin lỗi em rồi mà!!hay tôi mời em ăn kem!!_nhận lại lời anh là tiếng khóc ngày càng to.

-Hay ăn gà rán???_cô không đáp lại khóc.

-Hay đi ăn bánh rán nướng, bắp xào, gà rán rồi đi ăn kem há??_lần này anh đưa ra một lượt. Có hiệu quả ghê nha cô nín khóc nhìn anh gãi đầu. Anh lau nước mắt cho cô...haizz cô gái này thật đáng yêu..làm tim anh lệch nhịp.

14. Chương 13

Hic...đúng là con gái mà khó dỗ gì đâu. Mà cái con nhóc này cũng ngộ chỉ cần nghe đồ ăn là hai con mắt nó sáng lên liền, ít thì không chịu nín thêm vài món nữa là nín he à. Anh nhìn cô mà lắc đầu ngán ngẩm mười mấy tuổi đầu mà như con nít ý. Có cái hôn à mà khóc rân trời huống chi anh cũng vậy mà có khóc đâu(anh chủ động hun người ta mà khóc em cũng bó tay.)

Thấy anh nhìn mình hoài rồi còn lắc đầu nữa đâm ra cáo:

-Nhìn cái gì mà nhìn em không phải sinh vật lạ, thầy còn nhìn nữa em móc mắt thầy ra đấy??_vừa nói cô vừa trừng mắt nhìn anh.

Thái độ gì đây???anh nhìn có chút xúu thôi làm gì mà căng quá vậy??con gái con lúta gì mà hung dữ ghê gớm kiểu này chắc ế tới già quá không ai hốt là cái chết rồi(yên tâm có anh hốt rồi).

-Em làm gì mà hung dữ vậy tôi chỉ nhìn thôi mà_anh cãi lại.

-Thôi thôi không cãi với thầy nữa, thầy tới đây làm gì???_cô ngạc nhiên hỏi

-Tôi tới đây là để thông báo cho em lịch dạy kèm!!

-Dạy kèm??

-Ừ không phải em học yếu môn hoá sao??từ ngày mai tôi sẽ dạy kèm em__anh nhàn nhã đáp

-Ặc..Ặc...khụ...khụ__nghe anh nói cô bị sặc nước luôn. Chờ ơi chắc chết quá ngày tháng sao này của cô.Đau khổ.

-Không học được không thầy??_cô lau miệng mặt nhăn nhó.Nhìn mặt cô anh không thể nhịn cười.Nhưng anh vẫn nghiêm túc trả lời:

-Không!!!!thầy hiệu trưởng nói em phải học.

-Haizz..có một sự buồn không hề nhẹ..hichic..._cô làm mặt buồn.Đáng yêu ghê nhe...

-Tám giờ tôi qua đón em đi ăn kem..._nói rồi anh anh cầm chiếc áo vét thông dong ra ngoài leo lên xe chạy mất.Để cô ở lại với nhiều cảm xúc khác nhau.Mãi suy nghĩ cô chìm vào giấc ngủ say..

15. Chương 14

__8:00 PM__

Hiện giờ anh đang có mặt tại nhà cô.Đúng là con gái mà lâu lơ lâu lắc.Anh đi đi lại lại,chốc chốc lại nhìn đồng hồ miệng không ngừng lẩm bầm lầu bầu(làm gì mà nôn nóng dữ vậy anh???)

-Con nhóc này làm gì mà lâu dữ không biết???Thiệt bực mình à...toàn là con gái đợi mình không à nay tự nhiên phá lệ.....!!!!

Cô nghe hết chứ mỉm cười nhẹ đặt tay lên vai anh.

-Thầy tới hỏi nào vậy???đợi em có lâu không???

-Lâu sao..._anh xoay người lại thì đập vô mắt anh là một cô gái quá dễ thương làm anh đơ luôn.

Hôm nay cô thật sự rất xinh .Cô mặc một chiếc quần jean ngắn trên đầu gói khoe đôi chân dài thẳng tắp.Phối hợp cùng áo pull trơn màu trắng,tóc búi củ tỏi chứa hai râu để ở phía trước,chân mang giày thể thao,một ít son dưỡng bóng làm ôi cô thêm hồng.Chu chơ so ciu quá đi mất.

Thấy anh nhìn mình không chớp mắt,cô khẽ gọi:

-Thầy ơi!!!_đáp lại cô là sự im lặng

Cô quơ quơ tay trước mặt anh gọi lần hai:

-Thầy ơi!!_vẫn không có động tĩnh

Nóng mình cô hít thở thật sâu kê miệng mình sát tay thầy:

-HÀN MINH THÀNH_tiếng hét cả ngàn độ rít te làm cho chó bay gà chạy của cô cuối cùng cũng thu hồi ba hồn chính vĩa nhập vào xác anh rồi.

-Ồ...hả...cái gì??!!_anh vừa ngoái tai vừa hỏi.

-Thầy làm gì mà nhìn em dữ vậy mặt em dính gì à???

-Không...tại em hôm nay quá dễ thương nên tôi nhìn vậy thôi!!

-Thật không???!_cô hỏi lại mặt không khỏi đỏ ửng.Nhìn biểu hiện trên mặt cô anh không khỏi phì cười.Cô bé này đáng yêu quá coi cái mỏ chu chu kia muốn cắn một cái thật chứ...kiềm chế dữ lắm mới không hôn cô đó.

-Thật.Nhưng em là con gái phải bó tính ăn to nói lớn của mình đi thôi mai mốt bị ế không ai lấy ráng chịu!!!

-Có thầy lấy rồi lo gì!!_cô vô tư trả lời miệng vẫn nhe răng cười.

Nghe câu trả lời của cô anh thoáng giật mình mặt trở nên đỏ.Con nhóc này nói gì không biết con gái gì mà không ý tứ gì cả làm tim anh cứ đập thình thịch.Câu trả lời của cô chỉ theo phản xạ thôi chứ này giờ cô đang vui vì được anh khen căn bản không nghe được câu nói của anh.Thấy mặt anh đỏ cô quan tâm:

-Thầy ơi thầy bị sao vậy???thầy bị sốt à sao mặt thầy đỏ vậy??_cô đưa tay sờ trán anh.

-Không nóng sao mặt lại đỏ??

Anh gạt tay cô ra trả lời:

-Tôi không sao,đi thôi_nói rồi anh bước ra xe.Cô cũng lẻo đẻo theo sao.Thiệt mà vậy con nhóc này...cũng tại cô không à...vậy mà còn dám hỏi.

Anh và cô bước lên xe chạy đi hoà vào dòng người tấp nập mà mục đích đến là công viên GALAXY thẳng tiến.

M.n ui chương sao chế Tuyên nhà ta sẽ gặp lại người cũ ý..hehe nhiều chiến vui đây.M.n ủng hộ như nha...cho như ý kiến lun..cảm ơn ạ.

16. Chương 15

Tại công viên GALAXY

Sau khi gửi xe anh và cô cùng nhau bước vào.Ai cũng trầm trồ khen ngợi cặp đôi này rất đẹp ăn mặc thật cá tính.Mà trùng hợp là áo hai người lại giống nhau khiến người ta không thể không hiểu lầm.Bây giờ cô mới để ý anh hôm nay rất đẹp.Mặc dù trên khuôn mặt có vài chỗ dán băng keo cá nhân nhưng vẫn không làm mờ đi vẻ đẹp đó.Anh mặc choéc quần jean đen mài rách áo pull trơn màu trắng Menly lấm nha,chân đi giày thể thao.Anh đã lột xác hoàn toàn so với đi dạy.Nếu đi dạy là hình dạng của một thư sinh thì bây giờ là phong cách bụi.

Mắt cô dừng ở cái áo anh đang mặc...ý sao cái áo của anh sao nhìn quen quen nhỉ.Hình như thấy ở đâu thì phải...aaa cô nhớ ra rồi.Hôm đó cô vào shop ST mua áo cô có thấy cái áo này mà là áo cặp nữa.Lúc đó cũng có một anh chàng cỡ anh cũng mua đồ... chẳng lẽ...

-Thầy sao thầy mặc áo giống em vậy ???_cô ngờ nghệch hỏi anh.

-Có giống sao???_anh nhìn áo cô rồi nhìn lại áo mình.

-Giống thật đấy_cô chu mỏ nói

-Áo em là loại áo nữ còn của tôi là loại áo nam giống nhau ở chỗ nào nhỉ???

-Không phải ý đó,em thấy áo của em và áo của thầy là một cặp thì phải_cô vừa nói vừa xoa cằm.

Còn anh,anh không nói gì chỉ mỉm cười nhẹ rồi bước đi.Sự thật là như vậy nó đúng là áo cặp.Thấy anh đi cô cũng đi theo.

Đầu tiên là chơi tàu lượn,một hai đôi anh chơi tàu mới lên ột chút xíu là sợ ôm anh cứng ngắc...tình hình như vậy anh cũng ôm chặt vô luôn nở một nụ cười có vài tia hạnh phúc (anh Thành kì nha lợi dụng địa hình chiếm tiện nghi của chị Tuyên à).Sau khi xuống cô chạy vội tới gốc cây ỏiho sặc sụa nữa.Anh thấy vậy vội lung đưa khăn cho cô:

-Em có sao không???

-Em không sao_cô nhận lấy khăn anh lau

-Đã nói rồi mà không chịu nghe,em đói chưa tôi dắt em đi ăn_nói rồi anh nắm tay cô kéo đi làm cô đỏ mặt.Ai nhìn thấy cặp đôi này đều ngưỡng mộ hết...Người ta hạnh phúc quá còn gì.

Hai người cùng nhau vào một quán ăn gần đó đặt cô ngồi xuống :

-Em ở đây để tôi đi lấy thức ăn_nói rồi anh bước đi để lại cô ngồi cười một mình.Bất chợt một giọng quen thuộc truyền đến:

-Em vẫn khoẻ chứ Tiểu Tuyên_Cậu nói bằng giọng đầy yêu thương.Cô giật mình quay lại thì nhìn thấy cậu nổi đầu lại ủa về.Cố kìm nén những cảm xúc cô trả lời:

-Cảm ơn anh tôi vẫn khỏe_dùng giọng lạnh nhạt nhất có thể.Cậu định hỏi thêm bỗng có một tiếng con gái ổng a ổng ọ vang lên.

-Anh Hoàng anh làm gì ở đây vậy??_đó là tiếng của Lưu Mĩ Mĩ.

-Anh đang chào hỏi một người bạn_cậu trả lời.

-Ai vậy??à ra là Trúc Tuyên nhà ta,bồ vẫn sống tốt chứ??_ả hỏi thăm bằng giọng mỉa mai.

-Đương nhiên rất tốt_cô không thèm nhìn mặt ả mà trả lời.Không thèm nhìn mặt đó là một sĩ nhục đối với ả.

-Bồ vẫn xinh dễ thương như xưa nhìn cách ăn mặc lối thời rất hợp nhĩ,hèn chi anh Hoàng chia tay với bồ là phải rồi...chả có cái gì là quyến rũ cả???_lại mỉa mai

Cô không thèm đáp lại ả,ả lại nói tiếp:

-Chắc anh Hoàng là người đầu tiên và cũng là người cùng quen loại con gái nghèo hèn như cô quá!!!

-Cô càng nói càng quá đáng..._cô chưa nói hết câu thì anh đã chen vào:

-Vợ yêu chuyện gì vậy???còn họ là ai???_anh chỉ tay qua hai người họ.Cả ba đều ngạc nhiên,nhận được cái nháy mắt từ anh cô hiểu ý diễn luôn.Cô chạy lại nắm tay anh nũng nịu giới thiệu:

-Đó là bạn cũ của vợ._ả thì thấy trai đẹp là mắt sáng là máu điệu nổi lên.

-Kiểu người như bồ mà vẫn có người yêu sao,lại là một soái ca nữa chuyện lạ khó tin nha_giọng nhẽo nhét

-Này cô kia cô nói vợ tôi kiểu này kiểu nọ là sao???cô không có cái quyền đó nhá thế còn cô là kiểu gì kiểu hồ ly tinh giật bồ người khác à_anh nhàn nhã đáp.

Bị anh nói vậy ả tức đến ghen hòng không nói được gì liền ngoe nguẩy bỏ đi.Cậu thấy thế cũng đuổi theo.Còn lại cô và anh với sự ngại ngùng.

17. Chương 16

Cô lên tiếng trước để phá tan không khí ngại ngùng đó:

-Cảm ơn thầy đã giúp em_giọng cô buồn hẳn.Không ngờ lại gặp cậu nơi này đã thế còn nghe con bạn thân thiết của mình mãi mĩa.Cuộc đời đúng là éo le muốn tránh lại không tránh được.Anh đáp:

-À không có gì!!

Nhìn cô đau buồn như vậy lòng anh bỗng thấy nhói.Đáng lẽ hôm nay sẽ rất vui nếu hai người đó không có mặt.Thấy vẻ mặt của anh hiện giờ cô biết là anh cũng rất lo cho cô.Cô cảm thấy có lỗi vô cùng liền nở một nụ cười thật tươi:

-Hôm nay chơi nhiều đó cũng đủ rồi mình về thầy ơi_anh nhìn cô anh biết nụ cười đó gượng gạo anh không nói chỉ bước đi.Hai người đi một hướng nhưng lại hai suy nghĩ.

Trong xe không ai nói với ai câu nào cả cô như người mất hồn không quan tâm cũng không chú ý.

“Két...ét...”

Tiếng xe phanh gấp làm cô hoàn hồn lại nhìn qua kia thì thấy anh đã xuống xe cô cũng lật đật xuống theo.Nhìn cảnh trước mặt không phải nhà mình cô ngạc nhiên hỏi:

-Sao thầy không đưa em về mà đưa em ra đây??

-Tôi thấy tâm trạng em không tốt nên đưa em ra đây hóng gió_anh dứt tay vào túi quần mắt nhắm lại hưởng thụ cái mát của từng cơn gió.Gió thổi lùa vào tóc anh làm anh thêm đẹp.Nơi anh đưa cô đến là bờ kè Chợ Lách sát bên một dòng sông.Nơi anh đưa cô đến là nơi cô thường ra lúc cô chưa đi thành phố.

Cô và anh ngồi sát mé sông nhìn cơn sóng nhỏ chốc lát lại xô vào bờ.Cảnh quan ở đây tuy không đẹp lắm nhưng nó rất yên bình.Anh chậm rãi lên tiếng:

-Bây giờ em hãy kể cho tôi nghe chuyện của em đi em đừng để trong lòng sẽ rất khó chịu!!_giọng anh trở nên nghiêm túc.

Cô bắt đầu kể cho anh nghe,cô cũng không biết tại sao mình lại kể cho anh nghe nữa.Cô chỉ biết khi ở cạnh anh có cảm giác rất an toàn và ấm áp.Không tự chủ được nước mắt từ từ tuông ra.Nhìn cô như vậy anh rất đau.Bỗng dưng anh ôm choàng lấy cô.Cô dựa vào vai anh mà khóc lớn.Lòng anh sao nhói quá đau quá.Sau khi khóc cô đã ngủ gục trên vai anh.Anh bế cô lên xe đem cô về nhà.Đắp chăn cho cô rồi anh lấy xe ra về.Ngoài cổng cậu thấy tất cả nắm chặt tay của mình mặt giận dữ.

-Trúc Tuyên à nếu em không phải của tôi thì em chẳng là của ai cả.

18. Chương 16

Cô lên tiếng trước để phá tan không khí ngại ngùng đó:

-Cảm ơn thầy đã giúp em_giọng cô buồn hẳn.Không ngờ lại gặp cậu nơi này đã thế còn nghe con bạn thân thiết của mình mai mỉa.Cuộc đời đúng là éo le muốn tránh lại không tránh được.Anh đáp:

-À không có gì!!

Nhìn cô đau buồn như vậy lòng anh bỗng thấy nhói.Đáng lẽ hôm nay sẽ rất vui nếu hai người đó không có mặt.Thấy vẻ mặt của anh hiện giờ cô biết là anh cũng rất lo cho cô.Cô cảm thấy có lỗi vô cùng liền nở một nụ cười thật tươi:

-Hôm nay chơi nhiều đó cũng đủ rồi mình về thầy ơi_anh nhìn cô anh biết nụ cười đó gượng gạo anh không nói chỉ bước đi.Hai người đi một hướng nhưng lại hai suy nghĩ.

Trong xe không ai nói với ai câu nào cả cô như người mất hồn không quan tâm cũng không chú ý.

“Két...ét...”

Tiếng xe phanh gấp làm cô hoàn hồn lại nhìn qua kia thì thấy anh đã xuống xe cô cũng lật đật xuống theo.Nhìn cảnh trước mặt không phải nhà mình cô ngạc nhiên hỏi:

-Sao thầy không đưa em về mà đưa em ra đây??

-Tôi thấy tâm trạng em không tốt nên đưa em ra đây hóng gió_anh dứt tay vào túi quần mắt nhắm lại hưởng thụ cái mát của từng cơn gió.Gió thổi lùa vào tóc anh làm anh thêm đẹp.Nơi anh đưa cô đến là bờ kè Chợ Lách sát bên một dòng sông.Nơi anh đưa cô đến là nơi cô thường ra lúc cô chưa đi thành phố.

Cô và anh ngồi sát mé sông nhìn cơn sóng nhỏ chốc lát lại xô vào bờ.Cảnh quan ở đây tuy không đẹp lắm nhưng nó lại rất yên bình.Anh chậm rãi lên tiếng:

-Bây giờ em hãy kể cho tôi nghe chuyện của em đi em đừng để trong lòng sẽ rất khó chịu!!_giọng anh trở nên nghiêm túc.

Cô bắt đầu kể cho anh nghe,cô cũng không biết tại sao mình lại kể cho anh nghe nữa.Cô chỉ biết khi ở cạnh anh có cảm giác rất an toàn và ấm áp.Không tự chủ được nước mắt từ từ tuông ra.Nhìn cô như vậy anh rất đau.Bỗng dưng anh ôm choàng lấy cô.Cô dựa vào vai anh mà khóc lớn.Lòng anh sao nhói quá đau quá.Sau khi khóc cô đã ngủ gục trên vai anh.Anh bế cô lên xe đem cô về nhà.Đắp chăn cho cô rồi anh lấy xe ra về.Ngoài cổng cậu thấy tất cả nắm chặt tay của mình mặt giận dữ.

-Trúc Tuyên à nếu em không phải của tôi thì em chẳng là của ai cả.

19. Chương 17

Sáng hôm sau

Ánh nắng nhạt len lỏi vào căn phòng của cô,đưa tay che mắt lại theo phản xạ.Mắt từ từ mở ra,đây là căn phòng cô mà về lúc nào vậy nhỉ???Một dòng câu hỏi cứ thế được đặt ra.Đập tay vào đầu cô từ từ nhớ

lại.Hôm qua anh đưa cô đi chơi,gặp lại cậu,anh đưa ra bờ kè,cô tâm sự rồi khóc và ngủ gật trên vai anh.Vậy là anh đưa cô về rồi bế cô vào phòng.Ôi xấu hổ quá đi mất.

Ngồi trên giường tự kỉ một hồi cô mới nhìn đồng hồ:

-6h15 sao??còn sớm chán!!_hôm qua chắc có lẽ đi chơi về sớm nên giấc ngủ của cô đủ.Lật đật thay đồ,chảy chuốt xong cô dắt chiếc xe đạp cà tàng của mình đi học.Cô ghé mua một hộp nuôi chiên cùng với ly sữa bắp chọn một chỗ ngồi ở công viên để ăn.Nay cô mới để ý mấy cây bằng lăng ở đây đã ra hoa,lúc cô đi nó mới cao hơn cô chút xíu.Vậy mà sao một năm trời nó đã cao càng cao hơn ra hoa màu tím nhạt.Rất đẹp.Cô cũng yêu màu tím lắm chứ nó thể hiện cho sự thủy chung mà.Chén xong phần sáng của mình cô lên xe đi tiếp.

Ái chà chà...con Phương với con Thư thấy cô đi học sớm nên đâm ra nhìn nhau quay lại nhìn cô như nhìn sinh vật lạ.

-Ê làm gì hôm nay mày đi học sớm quá vậy???bão nhà mày hả??_con Thư

-Bão cái đầu mày á!!_vừa nói cô vừa cốc đầu nhỏ một cái đau điếng.Nhỏ chỉ biết ôm đầu than đau.

-Nếu không sao mày đi sớm quá vậy??_tới con Phương

-Tao dậy sớm đi hít thở không khí trong lành không được à!!_nói rồi cô đi một mạch vào lớp ở lại một hồi bị tụi nó tra tấn rồi sao.Đẹp chứ không có ngu (Ặc...Ặc...).Cô đi khuất bỏ lại một dấu chấm to đùng..????

Hêhê chap sao có chiện zui.

20. Chương 18

Tiếng trống vang lên báo hiệu giờ học đã đến.Cô ngồi ngay ngắn lấy tập hóa ra dò bài lại.Hôm qua về ngủ luôn cô đâu có học chữ nào đâu.Lỡ nay xui bị gọi lên trả bài rồi sao.Hóa là môn cô dở nhất làm bài toàn la ăn gậy với hột vịt không à.

15' phút truy bài đầu giờ đã qua.Hai tiết đầu tiên là hóa cả lớp ai cũng thích cả vì được ngắm trai đẹp free mà.Có mấy đứa con gái đem kiến ra soi sửa soạn lại cho đẹp để gây sự chú ý với ông thầy.Còn có con lấy son môi ra quét lên mồm đỏ lòm rồi chu mồm ra cho quyến rũ (eo ơi kinh quá) .Chỉ có mình cô là bình thường à.

-Lớp nghiêm_giọng con lớp trưởng hô lên cả lớp đứng dậy chào anh.

-Được rồi các em ngồi xuống đi!!

Cả lớp ngồi xuống mấy con mụ kia bắt đầu vuốt tóc uốn ngược lên nhằm muốn anh nhìn.Nhưng đáp lại ấy bả là không một cái liếc nhìn.Mắt anh chỉ nhìn chăm chú vào cô thôi.Thấy cô cười anh thấy cũng an tâm hơn phần nào rồi anh quay lại nhìn cả lớp:

-Chúng ta bắt đầu kiểm tra bài cũ nha em nào xung phong_anh vừa dứt lời cả lớp điều đồng loạt dơ tay anh thấy khó xử quá.

-Em

-Em thầy ơi..

-Em nè thầy...

Blablo...blablo

Cái lớp này sao hôm nay giỏi đột xuất vậy trời.Làm anh không biết phải làm sao.Chợt nghĩ ra điều gì đó anh nói:

-Có nhieu bạn giờ tay quá,thầy không biết chọn ai thôi thì thầy nói đại một số ngay em nào em đó lên trả bài nhé!!

-Vâng ạ_cả lớp đồng thanh.

-Để xem hôm nay là ngày 21 vậy thầy mời bạn có số thứ tự là 21 lên trả bài.

Dứt lời phía bàn chót có người bước lên. Một thằng con gái ý nhằm con trai khá men nếu không muốn nói nó là con bánh bèo. Đi ẹo qua ẹo lại, mặt thì quánh phần môi son đỏ lôm. Chạy ầy tên Trần Thành, haizz tội nghiệp cho tía má nó để một thằng con trai như vậy mà ăn gì nữa, không biết hương quả sao này ai kế thừa đây. Người ta con trai đi mạnh bạo còn chỉ chỉ đi yếu điệu thực nữ. Làm cả lớp và cô không khỏi không cười.

-Thầy ơi hỏi câu nào dễ dễ nha thầy!!_vừa nói vừa nháy mắt với anh một cái làm anh rùng mình.

-Em cho thầy biết hiđrô sunfua mùi đặt trưng của nó là gì??

-Dạ thưa thầy là mùi trứng thối ạ.

-Tốt. Vậy tính chất hóa học của dd axitsunfuaric là gì??

-Dạ là tính axit, khử mạnh ngoài ra còn có tính háo nước ạ.

-Cho tôi một ví dụ tạo ra H₂SO₄ đi

-SO₃ + H₂O -> H₂SO₄

-Giỏi em được 10 điểm_anh đưa chỉ cuốn tập..chỉ lấy tập nắm luôn tay anh, anh rút nhanh ra. Trước khi về chỉ nói với anh kèm theo cái nháy mắt.

-Thầy yêu ai lớp du..._tặng thêm cho anh một nụ hôn gió nữa mới chịu xách mông đi về chỗ. Anh hoàn hồn lao trần thời thế loạn hết rồi. Mà nếu cô nói câu đó thì anh sẽ đáp lại Me Too còn đăng này...Ồ mai gót. Đẹp trai đúng là khổ mà... _-

21. Chương 19

Sau khi thằng bóng xà ban đó đi về chỗ thì tiếp tục gọi người thứ hai:

-Tháng 9 vậy bạn số 9 nhá!!!

Nghe số thứ tự của mình cô ngẩng đầu lên nhìn anh bằng con mắt tức giận. Thệt mà hôm qua đi chơi về rồi ngủ luôn có học miếng nào đâu trả bài. Đồ ác độc đồ xấu xa đồ điên đồ khủng đồ....(đồ cứng họng hahaha) cô thầm chửi rủa. Rồi khỏi chỗ ngồi xách tập đi lên trả bài mặt cô nhăn nhó nhí nhố. Thấy cô lên anh mới biết là mình gọi ngay cô rồi phen này chắc ăn hột vịt quá. Số khổ mà!! Thôi thì anh đành cố tình chọn câu dễ để hỏi cô vậy:

-Em cho tôi biết nhận biết dd H₂SO₄ loãng bằng cái gì???

-Dạ bằng quỳ tím ạ!!

-Vậy màu?

-Xanh ạ ý nhằm đồ mới đúng_giọng cô rung rung

-Những ngót hóa học nào không tác dụng với H₂SO₄ loãng??

-Dạ là Al, Fe, Cr ạ!!

-Trời!! sai rồi những nguyên tố em vừa kể là ngót không tác dụng với H₂SO₄ đặc. Còn H₂SO₄ loãng là những ngót đứng sau H₂ gồm Cu, Ag, Au, Pt...

-Vâng

-Em được 5 điểm. Về chỗ đi lần sao nhớ học bài cho kĩ vào._cô mỉm cười cầm quyển tập đi về. May quá không có ăn điểm 0.

-Chúng ta học bài mới nào!!

Cả lớp lấy sách vở ra học bài....lớp rất ngoan nha học rất tốt, chăm chú nghe anh giảng bài còn phát biểu rần rần nữa. Duy chỉ có mình cô đang chăm chú vào quyển Người Vợ Thay Thế thôi.

Đó là số anh cô bắt máy:

-Alô

-.....

-Em xong rồi ra ngay đây

-.....

“TútTút”

Tắt điện thoại cô bước ra cổng thì thấy anh đứng đó nhìn lên trời. Cô đi nhẹ nhẹ nhẹ dạo vai anh “Bốp”

-Hùùù

Đáp lại là không có biểu hiện gì cả. Anh quay lại định mắng cô bỏ đi cái tính trẻ con đó nhưng khi nhìn cô thì dờ luôn. Thấy anh nhìn mình cô ngại nên hỏi:

-Thầy ơi sao vậy bộ em mặc như vậy có gì hả?? _cô chu mỏ nói. Thấy điệu bộ đó của cô anh không kiềm được ôm hôn cô lần hai. Chacha..nụ hôn quá ngọt ngào lúc đầu cô còn trợn mắt nhìn nhưng chỉ một chút sao cô đã đã phối hợp cùng anh. Cô cũng không hiểu tại sao mình lại như vậy nữa. Khi anh thấy cả hai thiếu oxy anh mới buông ra kèm theo câu nói:

-Hôm nay em rất quyến rũ _giọng anh không một chút đ.ợc. Mặt cô đỏ ửng không dám ngược mặt lên vì ngại. Anh nắm tay cô dắt ra xe, mở cửa cho cô vào thắt dây an toàn cho cô rồi bắt đầu chạy đi.

23. Chương 21

Không khí trong xe lúc này hơi nặng nề bởi vì cả hai không ai nói chuyện với ai. Chắc còn ngại cái chuyện hồi nãy...cô thì khỏi nói nãy giờ mặt cứ găm xuống không dám nhìn anh. Lâu lâu anh lại liếc nhìn cô thấy mặt cô ửng đỏ anh mỉm cười. Không chịu được không khí đó anh lên tiếng:

-Một chút nữa vào trong đó em nhớ đổi cách xưng hô nha!!

-Dạ??_cô mở tròn xoe mắt nhìn anh

-Dạ cái gì?hay em muốn tôi và em bị mất mặt,lúc trước tôi cũng lỡ thừa nhận em là vợ tôi rồi còn gì?

-Em...vâng vậy cũng được...em phải gọi thầy bằng gì??

-Bằng anh,bằng chồng yêu hay ông xã yêu cũng được._anh nhìn cô nói đầy nham nhở..

-Ặc...thầy....

-Sao lại bằng thầy nữa?_mặt anh nhăn nhó.

-Em xin lỗi..em quen gọi bằng thầy rồi..

-Phải sửa để thôi người ta nghi rồi sao??

-Dạ em biết rồi anh..._cô lí nhí nói

-Vậy mới được chứ _anh cười một nụ cười thật sự..

Sao hai mươi phút mười chín giây anh và cô đã có mặt tại Hoàng Gia. Anh lấy cô khoát vào tay mình nhìn cô cười rồi cùng cô bước vào trong. Chân cô rung rung bước đi mọi ngư

24. Chương 21

Không khí trong xe lúc này hơi nặng nề bởi vì cả hai không ai nói chuyện với ai. Chắc còn ngại cái chuyện hồi nãy...cô thì khỏi nói nãy giờ mặt cứ găm xuống không dám nhìn anh. Lâu lâu anh lại liếc nhìn cô thấy mặt cô ửng đỏ anh mỉm cười. Không chịu được không khí đó anh lên tiếng:

-Một chút nữa vào trong đó em nhớ đổi cách xưng hô nha!!

-Dạ??_cô mở tròn xoe mắt nhìn anh

-Dạ cái gì?hay em muốn tôi và em bị mất mặt,lúc trước tôi cũng lỡ thừa nhận em là vợ tôi rồi còn gì?

-Em...vâng vậy cũng được...em phải gọi thầy bằng gì??

-Bằng anh,bằng chồng yêu hay ông xã yêu cũng được._anh nhìn cô nói đầy nham nhở..

-Ặc...thầy....

-Sao lại bằng thầy nữa?_mặt anh nhăn nhó.

-Em xin lỗi..em quen gọi bằng thầy rồi..

-Phải sửa để thôi người ta nghi rồi sao??

-Dạ em biết rồi anh..._cô lí nhí nói

-Vậy mới được chứ _anh cười một nụ cười thật sự..

Sao hai mươi phút mười chín giây anh và cô đã có mặt tại Hoàng Gia.Anh lấy cô khoát vào tay mình nhìn cô cười rồi cùng cô bước vào trong.Chân cô rung rung bước đi mọi người đều nhìn chăm chăm vào cặp đôi vừa đến.Họ quá đẹp...rất xứng đôi đúng là trai tài gái sắc mà..

Híc híc xin lỗi mọi người hôm nay như chỉ viết được nhiêu đây thôi..mọi ng thông cảm và vẫn ủng hộ cho như nha.

25. Chương 22

Thấy cô run anh nhìn qua cô cười một cái để trấn an.Về phần cô khi nhìn nụ cười ấm áp đó tim cô như nhảy híp hóp vậy.Bước vào trong biệt thự Hoàng Gia,thì cô đã thấy cậu và ả tay trong tay tiếp khách cô đã không còn cảm giác gì cả.Một khi đã buông bã thì sẽ không níu kéo bởi vì người ta có câu : Níu kéo không hạnh phúc mà..Hình như kể từ ngày cô khóc trên vai anh thì trong cô đã hình thành một thứ cảm xúc nào đó.Anh đến anh đã làm thay đổi cuộc đời cô.Chắc..chắc...không biết gần đây cô bị sao nữa cứ mỗi lần nhìn thấy anh là cô vui không nhìn thấy thì cô như thiếu thiếu cái gì đó.Mà đặc biệt là cô“ghiền” hôn anh rồi.Không biết cảm giác đó là gì nữa hay là cô đã fall in love người ta rồi.(hehe có thể lém)

Anh nhìn cô anh thấy cô cười một nụ cười ngọt ngào làm anh rung động.Đúng!Nụ cười đó anh muốn cô dành tặngcho anh mỗi ngày và không được phép cho ai thấy ngoại trừ anh(cha này tham quá).Anh nói:

-Em cười gì đó?

-Không có..không có gì hết..._bị anh bắt quả tan cô nhìn anh cười cô đành phải chối chối không lẽ nói cô rất vui khi bên cạnh anh.Xấu hổ lắm cơ đấy.Hai người đang nói chuyện bỗng cô ả xen vô:

-Chào Hàn tổng!!

Hai người cùng nhau quay lại thì thấy cậu và ả ta đang tiến tới phía mình.Nhìn thấy người đẹp bên cạnh anh cô ả nghĩ đó chắc là vị thiên kim cao sang quyền quý nào rồi.Ả cũng thấy vui vì cô bị anh đá rồi...nhưng cô lại không ngờ...

-Chào Hoàng tổng!!_phớt lờ câu chào của ả anh bắt tay với cậu.Thấy mình bị bơ cô liền bắt chuyện nói;

-Chẳng hay người đi cạnh Hàn tổng là vị tiểu thư xinh đẹp nào vậy??

-Cô ấy là vợ sắp cưới của tôi!_anh trả lời nghiêm túc.Ả bây giờ đang rất vui khi nghĩ tới cảnh cô bị anh bỏ rơi “haha Mạc Trúc Tuyên ơi Mạc Trúc Tuyên tôi đã nói với cô rồi cả đời này không ai yêu cô đâu cho đáng đời một con chó như cô quyến rũ anh Hoàng”...lời chửi thảm của ả cùng với nụ cười mãn nguyện đó cô điều cảm nhận được.Cô nhếch môi khinh bỉ nhìn ả nụ cười đó đã được cậu nhìn thấy.Cậu biết đó là cô dù có ăn mặc người nhớn một chút nhưng không thể che giấu được tất cả.Khi nghe anh nói cô là vợ sắp cưới

của anh tìm cậu như thất lại.Không!Không bao giờ cậu để cô lấy anh.Bằng mọi cách cậu phải có được cô cho dù phải dùng đến những thủ đoạn hèn hạ.

-Vậy Trúc Tuyên đâu??cô ta bị anh đá rồi à??

-Cô tìm tôi làm gì?_bây giờ cô mới lên tiếng

-Cô là Trúc Tuyên sao?thật biết nói đùa cô ta làm gì đẹp bằng cô cô ta quê mùa lắm.._ả bửu môi

-Tôi nói cô Lưu Mĩ Mĩ à mắt cô là đang bị cận hay bị lé vậy mà không nhận ra tôi?_cô đốp chát lại...hừ..Mặc Trúc Tuyên này Không Phải Dạng Vừa Đâu (vừa vừa vừa vừa vừa đầu..héhé)..lúc trước là cô vì tình bạn bè nên nhịn há còn bây giờ thì Never đề.

-Cô..._hồồ cứng họng rồi.

-Alô Alô Yôbôsyô cảm ơn mọi người đã đến tham dự tiệc kỉ niệm 50 năm của công ti Hoàng gia chúng tôi_giọng của thằng cha em ci làm ngưng cuộc cãi vã của hai người.

-Và sao đây chúng ta cùng ột tràng pháo tay cho người kế thừa sự nghiệp của Hoàng Gia đi nào!!

“Bốp Bốp” anh cùng ả bước lên thảm đỏ từ từ đi về phía khán đài ả thì lúc nào trên môi cũng nở nụ cười.

-Và bây giờ anh hãy phát biểu vài lời đi!!

-Tôi rất vui khi mọi người đều tham dự tiệc này tôi mong việc hợp tác của chúng ta ngày càng phát triển chúng ta cùng nâng ly nào!!_cậu nâng ly lên và nói típ:

-Mọi người ăn uống tự nhiên đi ạ._nói rồi cậu bước xuống.Cái tên MC lại lên tiếng:

-Và bây giờ xin mời bạn gái tổng giám đốc Hàn Minh Thành lên hát ạ!!

Ặc..Ặc...what the hell?cái gì vậy chời??tự nhiên bắt cô lên hát là sao?cô có đăng kí đâu.Cô quay lại nhìn anh cười cười nhìn về mặt của cô ả ta rất vui ả biết cô hát rất dở nên làm vậy cho cô mất mặt.Tia mắt cô lia đến chỗ ả thấy ả nhìn cô nhún vai như không biết.Cô tức lắm được muốn chơi bà chơi tới cùng.Cô quay đi anh nắm tay lại:

-Nếu không được để anh thay em_anh nhìn cô nói

-Anh yên tâm vợ anh không làm anh mất mặt đâu_cô cười tự tin và bước lên khán đài nói với người đàn nhạc gì đó rồi bắt đầu hát:

Nắng ban mai rơi vào phòng khi em ngủ say

Tình cờ làm cho em thức dậy

Ồ mình đã quá đôi mươi rồi

Tóc non xoắn đầu bù rối nhưng em vẫn xinh

Một mình soi gương em ngắm nhìn

Cảm thấy mình thật dễ thương.

Màu trong đôi mắt em là một màu nắng nhẹ nhàng

Vết tình nghịch lăn tăn chạy đùa trên đôi má hồng

Cười duyên em chẳng vội gọn gàng đầu tóc

Bước đi nhanh nhanh đến nơi hẹn cùng một vài đứa bạn thân.

Gió miên man chợt đùa làm cho em tung tóc bay giữa trời

Khiến em ôi ngại ngùng vội ôm làn tóc rối

Khẽ nhanh nhanh thở dài em vội chạy đến nơi đã hẹn

Chính cơn mưa lao xao muốn đổ ngoài kia.

Từ lâu em ước mơ về một ngày nắng dịu dàng
 Có người mang cho em một bao to những quà
 Và trong ấy bước ra là một chàng hoàng tử quá ư xinh trai
 Đứng bên cạnh và nhẹ nhàng hôn vào tay
 Có khi em giật mình nhận ra em lại ước mơ quá nhiều
 Ước mơ chỉ một người yêu vô cùng hoàn mĩ
 Em chỉ cần một người dẫn em đi ăn món ngon mỗi ngày
 Em chỉ cần một người sẽ khiến em cười vui
 My boy
 You are all my dream
 You are all my dream
 I just say a beautiful dream
 Em chỉ cần một người sẽ khiến em cười vui
 Em chẳng hay mọi người đi qua lại phải ngẩn ngơ ngấm nhìn
 Ngắm sau lưng một người quá ư
 Dễ thương..
 (Dễ thương - Khởi My)

Giọng hát cô quá ngọt ngào lúc trầm lúc bổng làm ọi người im lặng để lắng nghe.Nghe cô hát không ai không khen anh nhìn cô cười cô bước xuống và đến bên anh.Anh lại ôm hôn cô trước mọi người làm cho cô thẹn thùng đỏ mặt.Kế hoạch không thành ả ta tức đến xanh mặt.Còn đâu đó có một người đang ghen tức nắm chặt hai tay lại và lên kế hoạch chiếm đoạt.

26. Chương Thông Báo

Như xin thông báo ,tin nóng hổi vừa thổi vừa ăn..

Có lẽ trong vài tuần tới như sẽ không đăng truyện nữa tại vì trong tháng này như rất bận:học thêm ba môn,trực trường và đi công tác hè nên không thể viết truyện được..

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện của mình trong thời gian qua(mặc dù truyện của như rất dở) như hứa sẽ cố gắng ra chương mới nhanh...^^...hihi...*cuối đầu* chân thành cảm ơn ạ!!!!..... Tiamo m.n

27. Chương 23

-Hàn tổng bạn gái của cậu quả thật là hát rất hay_tiếng nói kèm theo tiếng vỗ tay vang lên.Phía trước có một đôi vợ chồng đang tiếng về chỗ anh và cô.Đó không ai khác chính là chủ tịch Hoàng và phu nhân của ông ấy.

-Chủ tịch quá khen rồi_anh vừa nói vừa kéo cô lại gần mình.Ngay càng thêm ngại nha.Phu nhân chủ tịch thấy hối tiếc khi mất một cô con dâu như vậy.Để lại chỗ cho hai người đàn ông nói chuyện bà dắt cô ra ngoài ban công.Đôi mày anh nhíu lại tỏ ra khó chịu nhưng cũng để cô đi.

Ngoài ban công bà nhìn cô nói lời nói nhẹ nhàng:

-Trúc Tuyền ta xin lỗi con vì Gia Hoàng đã làm tổn thương con như vậy!_bà cuối đầu xuống

-Phu nhân à con không trách bà đâu cũng là lỗi con không giữ anh Hoàng cho tốt._cô nắm tay bà nói.Cô biết chứ bà không phải người xấu ngược lại bà rất tốt.Bà càng nghĩ càng thấy buồn nếu không tại Gia Hoàng thì con dâu của bà không lọt vào tay người khác rồi.

-Cảm ơn con_bà nắm tay cô nói.

-Không có gì đâu bác,thôi cũng trễ rồi con phải về mai con còn đi học nữa bác đừng cảm thấy có lỗi với con nha ,tạm biệt bác_nói rồi cô xoay người quay đi.Bà nhìn theo bóng cô bất chợt thấy sau vai trái của cô có một cái bớt hình cánh sen màu đỏ trong rất giống với...chẳng lẽ là....

Thấy cô ra anh thở phào nhẹ nhõm anh nói với chủ tịch Hoàng:

-Bạn gái tôi ra rồi,chắc cô ấy cũng mệt tôi đưa cô ấy về đây,tạm biệt ngài.

-Con chào bác_nói rồi cô cùng anh ra khỏi ngôi biệt thự của Hoàng Gia.

28. Chương 24

Bước ra khỏi biệt thự nhà họ Hoàng anh cùng cô lên xe.Trong xe cô cười miết làm anh chả hiểu mô tê gì hết.Ôi trời nhìn cô sao giống người sao mọc mới rút xuống quá.Thấy cô không được bình thường cho lắm anh hỏi:

-Em làm gì mà cười hoài vậy?

-Không có gì!_cô nín không cười nữa mà công nhận lúc này nhìn mặt Lưu Mĩ Mĩ trong tức cười thiệt.Ả không ngờ cô làm được chứ gì...ai ngờ....haha...vui thiệt.

Anh đưa cô đến một cánh đồng hoa toàn bồ công anh...buổi tối ở đây thật đẹp và lãng mạn nha.Có cả một bầu đom đóm đang nhấp nháy phát sáng nữa...Thấy cô thích thú như vậy anh vui lắm.

-Em ở đây nha anh đi đây xíu quay lại_nói rồi anh chạy đi cô không hiểu gì cả.Nhưng cũng thôi cô tiếp tục ngắm nhìn mấy con đom đóm.Không biết có bao nhiêu con đom đóm đực và con đom đóm cái nhỉ??có cần đếm hong ta?.Đó là suy nghĩ của cô bây giờ.

-Công nhận anh ta cũng lãng mạn gê,đẹp trai lại tài giỏi nữa chắc là cô bạn gái của anh ấy hạnh phúc nhỉ?_cô tự hỏi giọng buồn hẳn.Cô biết chứ trong thời gian qua khi tiếp xúc với anh cô hình như đã thích anh mất rồi.Quan tâm cô lúc cô cần..nhưng những quan tâm đó chắc là tình cảm của một người anh trai dành cho em gái thôi.Một giọt nước mắt từ khóe mi rơi xuống thấm cổ xanh nơi cô đang ngồi.Cứ thế hai giọt,ba giọt,bốn giọt,...cứ thế tranh nhau rơi xuống....cô bó gối ôm mặt mà khóc nức nở..

Anh từ phía sau nói:

-Có ai nói Tiểu Tuyên của anh khóc xấu lắm hong?_anh ngồi xuống xoay người cô lại lấy tay gạt đi giọt nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia.

-Nín đi đừng khóc nữa nha_anh càng nói cô càng khóc lớn hơn.Rồi kieu này giống lúc trước đây nữa.

-Em không nín sao?Vậy đừng trách nha?_nói xong anh hôn cô đang khóc tự nhiên bị hôn cô mở tròn xoe mắt nhìn anh.Đúng là bá đạo thiệt mà lần nào cũng vậy hết toàn cường hôn không à.Tức càng thêm tức cô ôm lấy anh hôn ngẫu nhiên...

29. Chương 25

Vừa dứt nụ hôn cô liền gằm mặt xuống.A ha...anh nhìn cô tròn xoe mắt,không ngờ hôm nay cô lại đáp trả nhiệt tình như vậy.

-Dường như là có người thích tui hôn rồi phải không ta?_anh trêu

-Ồ...ơ...đâu có,đâu có_cô lúng túng nói lắp

-Anh đâu có nói em sao em phản ứng dữ vậy,hay là em thích thật?_mặt nở nụ cười gian

-Anh...anh..._cứng họng

-Thôi nói cho anh nghe đi tại sao Tiểu Tuyên của anh khóc?_anh nhìn cô hỏi nghiêm túc

-Híc...híc...hong có gì!!!_cô trả lời mặt đầy nỗi buồn, không lẽ cô nói với anh là cô đã thích anh mất rồi. Như thế anh sẽ phản ứng ra sao? Có khi nào tình bạn giữa anh và cô sẽ mất???

-Thật không?

-Thật mà!!

Không khí hiện giờ trở nên trầm lặng yên ắng hơn...Chập chờn cảnh đêm cùng một đàn đom đóm...cứ phát sáng tạo nên không khí lãng mạn.Đâu đó vài giọt sương được hình thành và đọng lại trên những chiếc lá của bồ công anh.Cô tựa vào vai anh và cơn buồn ngủ lại kéo tới..đôi mắt dần được khép lại,miệng vương vãn một nụ cười mỉm.

Nhìn cô bây giờ thật tinh khiết dịu dàng như những giọt sương ngoài kia không vương một chút bụi trần.Cởi chiếc áo vest ra đắp trên người cô...rồi anh bế cô ra xe...đem cô về nhà.Sau khi đưa cô về phòng anh nhẹ nhàng đắp chăn rồi ra về không quên tặng cô một nụ hôn trán kèm theo câu nói:

-Thiên thần của anh ngủ ngon nhé!!_rồi phóng xe ra về bỏ lại sau lưng là một mà đêm tĩnh lặng.

30. Chương 26

-Ááá..ôi trời đất ơi..trễ rồi..trễ rồi..._và văng đó chính là tiếng hét của chị Tuyên nhà ta.Đồng hồ đã điểm ngay 8h...tieu rồi lần này tiu thiệt rồi...híc...híc...ham ngủ chỉ giờ khổ nè trời...

Nói rồi cô chạy nhanh vào nhà vệ sinh thay đồ,xong xui cô vớ lấy vài cuốn tập cho vào balô rồi tức tốc chạy ra khỏi nhà.

Ra tới cổng thì cô gặp anh,thấy anh nhìn mình như như một sinh vật lạ:

-Anh nhìn cái gì ? Sao không đi dạy đi ở đây làm gì?_cô quạo quạo..Ai biểu anh nhìn cô chi..có cái gì khác sao?? Áo dài thôi mà làm gì mà nhìn ghê vậy chứ??Anh cười cười làm cô phát bực:

-Cười nữa em cắn anh đó_Cô ngúng nga ngúng nguẩy...Anh thôi không cười nữa:

-Em định đi học luôn ngày chủ nhật sao?

-Cái gì??hôm nay là chủ nhật sao??trời ơi!!_tức hong làm người ta chạy muốn chết luôn nếu không bây giờ đang say giấc nồng rồi...Thấy cô như vậy anh không thể không cười.Cô nhìn anh ánh mắt té lửa.Rồi im khỏi cười..

-Vào thay đồ đi rồi anh chở em đi ăn sáng!_vừa dứt câu

“Vèo”_ây nha mát quá...

Đó chính là cơn gió của chị Tuyên tạo ra.Xong xui cô cùng anh đi ăn phở rồi đi siêu thị,đi ăn kem,...nói chung là tùm lum tà la luôn...mệt mà vui.

Tối đến

Cô đang ngồi ôn bài chuẩn bị cho ngày mai thì có một cuộc điện số lạ hoặc gọi đến cô bất máy:

-Alô!ai vậy?

-Là anh,Gia Hoàng đây!

-Có chuyện gì?_cô lạnh lùng

-Anh có chuyện muốn nói với em

-Chuyện gì anh nói luôn đi

-Nói không tiện,em ra quán gặp anh xú đi

-Được..

-.....

Vậy là cô thay đồ rồi đi ra quán chỗ cậu nói.

Tại quán nước TINO HOUSE

-Anh gọi tôi ra có gì không?_cô ngồi xuống nhìn cậu nói

-Anh xin lỗi vì những chuyện vừa qua,anh đã làm tổn thương em,anh thật sự xin lỗi _cậu nói với cô bằng giọng hối lỗi.

-Tôi không muốn nhắc lại chuyện này nữa,nó cũng qua lâu rồi và tôi cũng đã tha thứ cho anh_cô nhìn cậu nở một nụ cười mỉm.

-Vậy chúng ta quay lại nha em..anh thật sự rất yêu em...đừng xa rời anh nữa_cậu nắm lấy tay cô nói.Cô vội vàng rút tay lại.Đúng là cô đã tha thứ cho cậu nhưng không có nghĩa là cô còn yêu cậu.

-Tôi xin lỗi tình cảm của tôi dành cho anh đã không còn nữa rồi.

-Em...sao lại như vậy?_cậu ngỡ ngàng..

-Xin lỗi tôi đi vệ sinh chút_nói rồi cô cầm theo bốp đi thẳng vào wc.Cậu nở một nụ cười đều rồi bỏ thuốc vào ly nước của cô sau đó khuấy đều.Cô ra ngồi xuống bàn uống nước rồi nhìn cậu.Thấy cô đã uống cậu mừng thầm xem như kế hoạch đã thành công một nửa.Cảm thấy thân thể mình nóng lên một cách đột ngột..không lẽ cô bị sốt?Nhìn biểu hiện của cô cậu đoán thuốc đã ngấm rồi.Vội vàng đến hỏi cô:

-Em sao vậy?

-Tôi cảm thấy toàn thân mình nóng quá!!

-Chắc em bị sốt rồi để anh đưa em về!!_cô không nói gì chỉ gật đầu.Cô hoàn toàn không biết mình đã giao trứng cho ác .Cậu lại nở một nụ cười đều...kế hoạch sắp thành công trong lòng thầm nghĩ:"Em sẽ là của anh nhanh thôi tiểu Tuyên à!"(khốn nạn quá)

31. Chương 27

Cậu dìu cô ra khỏi quán để cô vào xe mình và chạy về hướng biệt thự Hoàng Gia.Còn cô,cơ thể cô như lửa thiêu đốt nóng đến tột cùng.

-Nóng...nóng...quá..

-Một chút nữa thôi cơ thể em sẽ được làm mát._cái ý gì đây??Thôi mặc kệ cô không quan tâm lát về tới nhà cô sẽ tắm mát lại.

Kết..

Tiếng xe thắng gấp cậu bước xuống kéo cửa dìu cô ra ngoài.

-Tới rồi

-Đây là đâu?không phải nhà của tôi??

-Là nhà anh

-Anh đưa tôi đến đây làm gì??

-Một chút em sẽ biết._Cậu bế cô vào phòng mình đặt cô xuống.Đôi tay dần theo cúc áo mà mở.Bây giờ thì cô đã hiểu chuyện gì đang xảy ra.Mọi nótên khốn kíp dám làm nhục cô.Lí trí cô đang không chế lại cơ thể.Cô đẩy mạnh cậu ra toan chạy đi nhưng những bước đi bắt đầu loạn choạng.Cậu cười:

-Em nghĩ em sẽ thoát khỏi anh đêm nay sao??

-Khốn nạn_cô chửi rửa kèm theo là ly rượu hắt vào người cậu.Vốn là người ở sạch nên cậu không thể để mùi rượu trên người làm mất hứng được.Cậu đành phải đi tắm,trước khi đi còn quăng lại một câu:

-Em yêu chờ nhé anh sẽ ra ngay thôi,em đừng mong trốn thoát._cậu cười rồi bước vào nhà tắm.

Cậu đi khuất cô liền nghĩ tới anh,cố gắng tìm túi xách lấy điện thoại gọi cho anh.

-Alô em gọi anh có gì không?hay là nhớ anh quá_anh reu

-Anh Thành cứu em!biệt thự Hoàng Gia...nóng quá...!;“tút tut”

-alô alô!!!_anh chưa hỏi xong thì cô tắt máy.Anh phóng xe với tốc độ nhanh nhất để đến ngôi biệt thự..trong lòng anh nóng như lửa đốt mong rằng cô đừng xảy ra chuyện gì.

Cậu đã tắm xong trên người chỉ độc nhất một cái khăn tắm quấn ngang hông.Cậu từ từ tiến lại phía cô đang ngồi rồi bế cô lên giường xé toét áo cô.Cô cố vùng vẫy nhưng vô ích sức cô làm sao địch lại sức anh chứ.Cậu đang cố gỡ cái móc áo ngực thì

“Rầm”_cánh cửa bật tung ra.Anh nhào tới lôi cậu ra đánh tới tấp.Đánh vô mặt cậu 2 cái cho cậu vài cước vào bụng.

Cậu nằm xải lai.Anh đến bên giường bế cậu rồi đi trước lúc đi còn ném lại một câu:

-Cậu tốt nhất đừng đụng vào tiểu Tuyên nếu không thì đừng trách tôi ác.

Anh mặt hầm hầm đi ra,vô tình gặp chủ tịch Hoàng và phu nhân anh nhìn một cái rồi bế cô ra xe chạy đi.

Hai người nhìn nhau rồi chạy lên phòng cậu mở cửa ra thì thấy cậu bị đánh bầm dập thì đã hiểu việc gì đang xảy ra.

Ba cậu đến nắm vạt áo đánh vào mặt cậu thêm một cái mắng:

-Thằng con mất dạy mày biết mày đang làm chuyện gì không?_giọng ông tức tối hết

-Con chỉ chiếm đoạt người con yêu có gì là sai chứ?

-Mày còn nói vậy nữa hả thằng chó,mày chút nữa là làm chuyện tà trời gì không hả?

-Chuyện tà trời sao,làm vậy có gì ghê gớm_cậu nói giọng đầy khiêu khích.

Ông không kìm chế được đấm vào mặt cậu hai phát.Nếu không nhờ mẹ cậu cản thì cậu đã ăn đòn tới chết luôn quá.

-Nếu không có Minh Thành đến kịp thời...thì mày đã hại đời em gái mày rồi không?_ông nói trong nước bà cũng không kìm lòng được nước mắt từ từ tuông ra.

-Em gái..???_lòng cậu cảm thấy hoang mang...em gái...em gái...người em đã mất tích vào 15 năm trước.

Ôi..không!!!không thể như vậy được...cậu ôm đầu chạy vào nhà vệ sinh..

Bật nước để rửa trôi những việc làm như nhuốt mà cậu đã gây ra.May là cậu chưa làm gì cô cả nếu không cậu sẽ hối hận cho đến chết...Anh trai hại đời em gái mình...một việc làm xuất phát từ một thằng khốn nạn,bị ối..sau này cậu sẽ đối mặt với cô sao??...

-Trúc Tuyên anh xin lỗi vì anh là một người anh trai tồi!!_nước mắt cậu đã tuông rơi....

32. Chương 28

Chiếc xe anh dừng tại nhà cô anh bế cô vào phòng.Cơ thể cô ngày càng nóng không chịu nổi cô cởi phăng cái váy trên người đi.Hiện giờ trên người cô chỉ còn nội y anh toan bước ra nhưng bị cô kéo lại ngã trên người cô.Tay cô bắt đầu sờ mó lung tung.Anh hoảng hốt:

-Chết tiệt!cô ấy bị trúng xuân dược rồi!

Anh gỡ tay cô ra thì cô càng ôm chặt.Tay quàng cổ anh hôn tới tấp.Anh kìm tay cô nói:

-Em bình tĩnh lại đi Tuyên

-Em..em..xin lỗi nhưng trong người em nóng quá...em chịu không nổi..hức...hức_nói rồi cô lại kéo anh xuống tay cởi bỏ từng cúc áo của anh lộ ra body chuẩn.

-Em dừng lại đi..anh sẽ không kìm chế được đâu_giọng anh lạc hẳn

-Em đâu kêu anh kìm chế_anh đúng thật sự là không còn kìm chế được nữa rồi.Mấy tháng nay từ lúc quen biết cô đến giờ anh chưa tìm đến bất kì một cô gái nào để phát tiết.

Lý trí không thể khống chế được dục vọng...anh cùng cô bắt đầu vui trong cuộc hoang lạc.Giữa màn đêm một thân hình bốc lửa cùng với một thân ảnh nam tính quấn lấy nhau tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp.

(M.n thông cảm cho như nhé cảnh 18+ như hong rành nên hơi bị nhạt nhẽo...)

___3h sáng___

Anh tỉnh dậy,đêm qua tập thể dục nhiều quá nên khá mệt bây giờ phải đi tắm cho khoẻ mới được.Anh quay qua nhìn cô,cô trong lúc ngủ như thiên thần vậy.Tay anh khẽ vuốt khuôn mặt non nớt đó,vén mấy cọng tóc anh nhẹ hôn trên má cô.Con bé này đúng thật là khi ngủ rất xấu nha...anh sợ cô bị cảm nên khi mây mưa xong rồi đã đắp chăn thể mà cô lại đá xuống sàn.Anh nhấc lên đắp lại thì đập vào mắt anh là một vệt máu đỏ dưới gra giường.Anh nhớ lại lúc tiến vào chỗ đó của cô thì có một cái gì chặn lại làm anh tổn nhiều sức lực mới vào trong được.Anh rất cảm động nha,anh chính là người đàn ông đầu tiên của cô lòng anh dâng lên một cảm xúc vui sướng khó tả.

-Tiểu Tuyên à anh sẽ chịu trách nhiệm với em!Anh yêu em!

33. Chương 29

Sáng hôm sau

Ánh nắng len lỏi qua ô cửa sổ chiếu thẳng đến khuôn mặt thiên thần đang ngon giấc trên chiếc giường ấm áp.

Bị tia nắng rơi vào mặt mình mi mắt dần mở ra,thấy trên người có cái gì nặng nặng nhìn qua thì thấy anh đang nằm ngủ.Bất chợt cô đưa tay sờ khuôn mặt anh.

Hôm nay cô mới có cơ hội nhìn kĩ nó.Anh thật sự rất cuốn hút nha nhất là cái môi mông đỏ nhìn muốn hôn liền.“Đôi môi này đi về đâu?”...Cô nở một nụ cười chua chát:

-Liệu em có một chỗ nào trong trái tim anh không?_hai dòng nước mắt nóng hổi chảy xuống cánh tay anh.Cô thật sự rất sợ,sợ một ngày nào đó mất đi anh,rồi cô sẽ ra sao khi cuộc đời cô không có anh?

Cô không dám đối diện với tình cảm của chính mình vì cô biết thân phận của mình mà làm sao hợp với anh chứ.Càng nghĩ nước mắt cô càng tuông ra nhiều hơn.Không ngờ cô lại vướng vào cái tình cảm đó mà chính bản thân mình không thể rút ra được.

Lau đi những giọt nước mắt cô định bước xuống giường đi vào nhà tắm thì bất chợt có một cánh tay kéo cô xuống.Bị kéo bất ngờ cô ngã vào người anh:

-Em định đi đâu?_anh ôm chặt cô thở thê

-Em...em..._cô nói lắp

-Chuyện hôm qua...._anh chưa nói hết câu thì đã bị cô chen vào

-Chuyện hôm qua anh xem như không có gì đi,đó là do thuốc khống chế em..

-Em đừng như vậy....anh sẽ chịu trách nhiệm_anh nghiêm túc

-Anh không cần phải chịu trách nhiệm đâu...._không đợi cô nói hết câu thì anh đã hôn cô,hôn đến khi cả hai thiếu oxy anh mới buông cô ra.

-Ngốc à!Anh thật sự rất yêu em!

Từ khi xảy ra chuyện đó anh bắt cô dọn qua nhà riêng của anh ở cho nó an toàn...nhà thì rộng mà không có ai cả ngoài bác Vương -tài xế của anh.Chán nản cô lấy quyển “Người yêu ngốc nghếch của tổng giám đốc” ra đọc để giết thời gian.

Đang đọc đến khúc gây cấn thì chuông điện thoại bỗng vang lên:

Tay cầm bạn nhé

Một cộng một sẽ hơn hai....

Nhìn vào điện thoại là một số lạ,không biết đó là ai thôi thì bắt máy đại vậy:

-Alô

-.....

-Vâng ạ,cho hỏi ai thế?

-.....

-Dạ được.

“”Tút tut“”

Người gọi cho cô là Hoàng chủ tịch và phu nhân của ông ấy.Không biết có gì quan trọng không nữa mà họ muốn gặp mặt cô.Cô thật sự không muốn đi chút nào cả nhưng họ là trưởng bối và cô cũng lỡ nhận lời rồi.

“Ting Ting” đang suy nghĩ bâng quơ thì có chuông tin nhắn tới.Cô xem là anh,anh nói tối nay khoảng 8h anh sẽ về tới.Hihi...nghĩ đến đây tâm trạng cô trở nên vui lạ thường.

-+++++-----+*****-----+++++?((-**

7:00Pm

Đã đến giờ hẹn cô thay đồ rồi nhờ bác Vương chở đến Sky Restaurant.Đứng trước nhà hàng cô bảo bác Vương:

-Bác ở đây chờ cháu chút nhé cháu sẽ ra ngay_cô mỉm cười

-Ta sẽ ở đây đợi,cháu đi đi_bác Vương hiền hoà đáp.

Cô gạt đầu rồi nhanh nhẹn đi vào trong.Nhìn qua nhìn lại thì đã thấy hai người họ chờ ở đó trước rồi. Cô nhanh chân đến đó,gật đầu chào:

-Cháu chào hai bác!

-Chào cháu,cháu ngồi xuống đi hai bác có chuyện quan trọng muốn nói với cháu_Hoàng chủ tịch ôn nhu nói,cô mỉm cười rồi kéo ghế ngồi xuống.

-Hai bác nói đi cháu xin nghe ạ!

-Ta thay mặt Gia Hoàng xin lỗi con chuyện hôm đó!!!_hai ông bà cuối đầu.

-Cháu không dám nhận đâu xin hai bác đừng làm vậy...huống hồ con cũng đã không sao cho nên hai bác đừng như vậy_cô hoảng hốt.

-Cảm ơn cháu_bà nắm tay cô nói

-Còn chuyện này nữa...thật ra....._ông ấp úng

-Thật ra sao ạ?

-Thật ra con là...con là...con gái đã mất tích của ta..._lúc ông nói cũng chính là lúc nước mắt bà tuông trào.Lòng quặn đau nhìn đứa con gái đã thất lạc 11 năm trời.

Cô ngạc nhiên tưởng họ nói đùa nhưng trong lòng lại dâng lên một cảm xúc

-Hai bác đùa cháu ý ạ!!_cô cười gượng.

-Ta không đùa nếu không tin con có thể xem cái này__Ông Hoàng đưa cho cô xấp tờ giấy..trong đó có một tài liệu của cô nhi viện và một bảng xét nghiệm ADN.

Không tin vào mắt mình lòng cô chợt đau,cô không tin thật sự là không muốn tin.Không cầm được nước mắt cô chạy ra ngoài mặc cho họ gọi theo...

36. Chương 32

Cô vớ lấy cái túi rồi chạy thật nhanh ra ngoài nước mắt cứ thế mà rơi lã chã.Bác Vương thấy cô vội kêu nhưng đáp lại là một cái chạy ngày càng nhanh hơn.Không biết có nên gọi cho anh không nữa.Trong lúc đang suy nghĩ thì điện thoại reo lên:

-Alô Tiểu Tuyên có chuyện rồi cậu chủ ơi_ông nói thẳng vào trọng điểm.

-.....

-Cô ấy vừa chạy ra ngoài và khóc nhiều lắm

-.....

-Được

“Tút tut”

Vội vàng tắt điện thoại anh lấy cái áo khoát rồi chạy nhanh ra ngoài.Chạy hết một vòng trong Chợ Lách mà không thấy bóng dáng cô đâu cả.A!hay là chỗ đó..anh tăng tốc chạy tới địa điểm anh nghĩ đến.

Kia rồi..hình dáng của cô đang dần hiện rõ trước mặt anh.Không ngờ nơi cô đến chính là bờ kè.Anh đi từ nhẹ nhàng và tay vòng qua eo ôm cô.

Đang đứng thì có người ôm cô từ phía sau làm cô thoáng giật mình nhưng cô không đẩy cứ để yên đó vì cô biết người ôm cô là ai?đó là anh là người cô yêu nhất.

Cô không nói chuyện anh cũng vậy hai người lặng nhìn xuống mặt nước.Lúc này cô cảm thấy ấm áp và tư vị của hạnh phúc...

Chap này thật sự rất ngắn Như xin lỗi tại đang viết truyện mà trời mưa nên không lên viết nhiều được.Như thật lòng xin lỗi m.n *cuối đầu*

37. Chương 33

Cô và anh cùng nhìn phía dòng sông mặt nước lằng tằng vài gợn sóng..gió ngoài đó cứ chốc chốc lại thổi vào.Lạnh nhưng rất ấm bởi độ ấm là từ người anh truyền vào.

Đôi bàn tay cô siết chặt tay anh không muốn buông.Cô thật sự cảm ơn ông trời đã tặng anh cho cô.Lúc buồn hay vui anh đều có mặt..thật sự rất hạnh phúc.

Bầu không khí trở nên trầm lặng không ai nói một câu.Chỉ im lặng nghe tiếng gió và tiếng côn trùng kêu.Cô nhắm mắt lại để cảm nhận nó.

Một lúc lâu sao anh hỏi:

-Tiểu Tuyên tại sao em khóc?đã xảy ra chuyện gì?_anh nhẹ nhàng hỏi cô.

-Em..huhu..bame...huhu_cô không nói thành lời nước mắt lại tuông.

-Đừng khóc đừng khóc...có gì nói cho anh nghe đi!_anh vuốt tóc cô dùng ánh mắt yêu thương dịu dàng nhìn cô.

Cô nhìn anh rồi kể lại tất cả câu chuyện cho anh nghe..lúc đầu cô thật sự không tin nhưng có điều cô có một loại cảm giác khi gặp họ.

Gia Hoàng là anh trai cô sao? cô và anh trai mình từng yêu nhau...đó là loạn luân...vòng xoáy của tội lỗi..cô sẽ đổi mặt ra sao khi gặp họ.Còn đêm đó...Ôi không!!!

Thấy cô ôm đầu anh hiểu cô đang nghĩ tới đêm ấy và cảm thấy mình bị cuốn vào cái tội lỗi đó.Anh xoay người lại gạt nước mắt trên khuôn mặt tèm lem của cô.

Cuối mặt xuống và anh hôn đôi môi đỏ mọng đó..một nụ hôn nồng cháy...cùng với suy nghĩ của anh“anh sẽ luôn bên em,yêu em và bảo vệ em Tiểu Tuyên à”.Màn đêm ngự lu mờ đi cái cảnh đó..tự vị của hạnh phúc..

(Ặc hai anh chị này hết ôm rồi hôn...ôi thật là...)

38. Chương 34

Sau khi cả hai cùng về nhà cô đi tắm rồi leo lên giường đánh một giấc.Anh thì vẫn chưa ngủ được vì nhớ lại chuyện hôm nay cô đã kể.Cô thật đáng thương nhận lại gia đình trong hoàn cảnh như vậy.

Theo như anh biết thì lúc cô được nhận vào cô nhi viện là lúc sáu tuổi.Rồi các sơ cho cô đi học,cô vì muốn mình không là gánh nặng cho các sơ mà năm 12 tuổi cô đã đi làm.Cô tìm được một việc trong quán ăn nhỏ đó là rửa chén bát rồi đem đồ ăn cho khách.Công việc cũng khá nhẹ nhàng nên tiền lương cũng chẳng bao nhiêu.

Đến năm 15 tuổi thì cô được nhận học bổng từ nhà trường nên cô đã“khăn gói” một mình lên thành phố.Lúc đó không tìm được chỗ trọ nên đã gặp được cậu và sau đó mọi chuyện mới xảy ra như ngày hôm nay...

Anh quay sang nhìn cô cái khuôn mặt này đã làm cho anh có ấn tượng từ lần gặp đầu tiên..phải làm một chuyện điên rồ là dạy học..đôi môi nhỏ này đã làm anh mất kiểm chế mà hôn nó...lâu dần cũng thành cái thói quen...

Ôm chặt cô vào lòng anh tự nhủ là sẽ bảo vệ yêu thương cô cho dù trải qua bao nhiêu sóng gió..bởi vì đơn giản cô là sinh mạng của anh,mất đi cô cuộc sống như không tồn tại.

Còn cô thì đầu dựa vào ngực anh ngủ ngoan như chú mèo nhỏ trên môi vươn vắn một nụ cười...

oooooooooooooooooooo ooooooooooooooooooooo

Sáng hôm sau..

Cô thức dậy thì mặt trời đã lên cao nhìn đồng hồ a..ha...mới 10h thôi cô lật đật chạy vào nhà tắm làm vệ sinh cá nhân.Hôm nay cô nghỉ học một bữa bởi vì bây giờ có vô cũng như không.

Tắm một cái cho đã..cô chọn một cái áo crop top và chiếc quần đùi mặc cho khoẻ rồi tung tăng xuống phòng khách.Thấy anh đang đọc báo cô chào:

-Hey,ANH YÊU chào buổi sáng_cô nhí nha nhí nhảnh

-Chào buổi sáng lúc 10 GIỜ,em yêu_anh nhẹ nhàng đáp nhấn mạnh từ 10 giờ miệng nhin cười..

Biết anh trêu mình cô tức giận đá vô chân làm anh la oai oái rồi phúi mông ngúng nga ngúng ngoáy đi vào bếp thường thức bữa ăn sáng lúc 10 giờ.

Anh nhìn mà lắc đầu cười ngán ngẫm từ lúc quen cô đến giờ cuộc sống đã trở nên thú vị hơn vì..hạnh phúc luôn ở cạnh ta.

39. Chương 35

Sao khi ăn xong cô ra ngoài phòng khách anh nhìn cô cười.Cô lườm anh một cái rồi lấy truyện doraemon ra đọc.Ôi trời ơi năm tới là cô 18 tuổi rồi vậy mà còn đọc truyện tranh thiệt là hết nói nổi luôn.Bó cơm.canh

Không khí im lặng bỗng anh lên tiếng:

-Chuyện đó em định giải quyết thế nào??_anh đặt tờ báo xuống nhìn cô nghiêm túc hỏi.

-Chuyện gì cơ?_mắt cô vẫn dán vào quyển truyện

-Ba mẹ em..

-Ồ..em không biết phải làm thế nào nữa_cô bỏ quyển truyện xuống đôi mắt u buồn.

-Hay em cứ nhận lại họ đi em thường mong tìm được ba mẹ mà_lời nói thật nhẹ nhàng nhưng pha chút mong muốn.

-Em không biết..._cô đứng dậy rồi ra ngoài ban công đứng.Không phải là cô không muốn nhận lại họ mà cô không dám đối diện với họ ra làm sao nhất là Gia Hoàng.Cô buồn lắm...

Anh ra tới ban công vòng tay qua eo cô ngửi mùi hương trên tóc..thật dễ chịu (cha này khoái ôm).

-Học cách bỏ đi quá khứ đau buồn sẽ làm em dễ chịu hơn là giữ lại đó_anh vuốt tóc cô thì thầm.

-Không phải là em không muốn chỉ là...._cô nói đến đây thì thở dài ra.

-Em không dám đối diện với họ??_anh tiếp câu nói bỏ dỡ của cô..

-Vâng...haizzz_cô lại thở dài.

-Không sao anh sẽ đối diện cùng em mà_anh mỉm cười với cô

-Em cảm ơn anh_cô cũng mỉm cười

-Có gì đâu em là vợ anh mà_anh đáp

-Xí!!ai là vợ anh nè..nè.. :-P _cô néo hong anh rồi chạy mất.Anh cũng đuổi theo cô.

-Hihihi..tha cho em đi..hihi..hahahah_thì ra là cô bị anh cù lét cười ra nước mắt..

Khắp gian phòng đầy những tiếng cười...ngập tràn hạnh phúc.

40. Chương 36

2 hôm sau

Tại một căn biệt thự sang chảnh có một đôi nam nữ đeo balô đi ra ngoài miệng không ngớt tiếng cãi vã:

-Em thật chứ xe riêng không đi lại đi xe khách là sao?_mặt anh chàng nhăn nhó nhìn cô tỏ vẻ không muốn.Anh vốn ghét đi chung xe với nhiều người vừa chật chội nữa với lại giữa đường bất tử anh muốn hôn cô thì làm sao?bất tiện lắm (cha này tính dữ quá)

-Em không muốn em “ngán” đi xe riêng lắm...huhu...anh hong thương em hả_khuôn mặt đáng thương hiện lên (lí do gì lạ thế).Nghe cô khóc anh dỗ dành thôi thì đành chấp nhận vậy..haizzz...ai biểu anh yêu cô quá chi.Nếu mà người khác là anh cho ở nhà luôn rồi.

-Thôi được rồi đi thôi..anh sợ em luôn rồi đấy_anh phì cười nhìn cô.Đúng là chỉ cô mới lấy được lí do “ngán đi xe riêng thôi”.Nghe anh nói thế tâm trạng cô vui lên hẳn quay 362° độ liền.Nắm tay anh kéo đi trên môi liền nở nụ cười thiên thần.

Số là cô được nghỉ một tuần thì trường phải sửa chữa nên anh quyết định dẫn cô đi chơi cho khoây khoả để dễ dàng đối mặt với chuyện đó mà bớt căng thẳng.Nghe tin được đi chơi có người vui ra mặt ý chứ.Hôm sao còn dậy sớm hơn anh nữa cơ mà.Đúng là sức mạnh đi chơi có khác.Chỗ anh quyết định đưa cô đi là Nha Trang.

Hiện giờ cả hai người đang có mặt tại bến xe chờ..trên tay cô là vài bịch snack..trong tình trạng là đang gặm nhấm.Anh nhìn sang lắc đầu ngáng ngẫm..cô thấy thế bịu môi tiếp tục sự nghiệp ăn uống của mình.

Xe tới anh nhanh nhẹn lên trước tìm chỗ cho hai người.Vừa ngồi xuống chưa nóng chỗ thì có một người con gái khá xinh.Mặt toàn phần mặc đồ thiếu vải ông a ông ẹo đến trước mặt anh:

-Anh đẹp trai cho em ngồi chỗ này nha_cô ta nói giọng nhão nhẹt rồi còn vuốt tóc làm duyên nữa (èo,gớm).

-Không!có người rồi_mặt anh lạnh tanh đáp lại..giọng nói lạnh lùng làm ả lạnh sống lưng nhưng ả quyết không từ bỏ.Anh hùng khó qua ả mỹ nhân mà..(chị mỹ nhân nhất trong đám xấu nhất á)..với trình độ sắc đẹp của ả như vậy thì làm sao cưỡng nổi..(đẹp ngang ngửa thủy kiều mà thua thị nở).

-Nhưng chỗ này em thấy đâu có ai đâu?_ả kiên định.Ả vừa dứt lời thì có một tiếng con gái trả lời:

-Sao cô biết không có?_ngạc nhiên ả quay lại xem thì đập vô mắt ả là một cô gái xinh như thiên thần mặt bộ đầm trắng mang giày búp bê trong rất đáng yêu.

-Cô là ai?

-Tôi là bạn gái anh ấy!!

-Cô đùa đấy à..nhìn cô đi giống con nít như vậy..lại xấu nữa mà là bạn gái anh ấy,không lẽ mắt anh ta thăm mĩ kém vậy sao?_ả nhìn cô bủ môi.

-Vậy đó đỡ hơn ai kia đẹp nhờ son phấn,mặt thì trét phấn trắng như bị bạch tạng,môi thì son đỏ chót như mòng gà..eo ơi ăn mặt thiếu vải nữa chắt nghèo lắm đây_cô cũng không phải dạng vừa đâu.Bị nói đến như vậy mặt ả từ xanh chuyển thành đen

-Cô..cô.._ả nói lắp luôn.

-Tôi thì sao??hêhê giờ tôi mới biết cô bị bệnh nói lắp_ả nói không lại liền bỏ đi tìm chỗ khác.Hành khách trong chiếc xe này không nhìn cười nổi phải bật cười ra tiếng..anh cũng thế.Mới ngồi xuống thì cô đã bị anh trên:

-Vợ anh giỏi võ mồm dữ

-Xời!em mà lị_cô hếch mũi nhìn anh cười.

Hai người tám chuyện trên trời dưới đất được một lúc thì anh thấy cô tựa đầu trên vai anh ngủ ngon lành.Anh cũng nhắm mắt ngủ theo cô...

41. Chương 37

Sau vài tiếng đồng hồ ngồi xe cuối cùng cũng tới nơi.Cô thức giấc hai tay dụi dụi mắt trong rất đáng yêu..

-Haizzz...mỏi quá!!_vừa nói cô vừa xoa cái cổ của mình.

-Ngủ không mà cũng mệt mỏi nữa hả ta_anh lại chọc cô.Bị anh trên cô nhìn anh bằng nửa con mắt.Anh thấy ghét lúc nào cũng chọc cô cả.Hừm..mọi lúc mọi nơi mọi thời điểm.Cô chu mỏ cãi lại:

-Ai nói anh ngủ hong môi hong mệt chứ.Ngủ là phải nhắm mắt -> môi,trước khi ngủ là phải suy nghĩ nên mơ cái gì -> môi,.....=> ngủ mệt mỏi là chuyện bình thường..

Cái lí lẽ gì đây??như vậy cũng nói được à..ngủ mà cũng mỏi thì bó tay!!đúng là cô mới có cái lí sự cùn đó.

-Lí lẽ gì vậy trời???_anh nhíu mày nhìn cô

-Xííí..._cô không thèm nhìn anh đeo balô bước xuống xe.Nhìn thấy biển là cô cười tít cả mắt.Thật sự rất đẹp a...Anh từ phía sau nhìn cô thấy cô vui anh cũng vui theo.

Hai người cùng bước vào khách sạn,đặt một phòng rồi chuẩn bị đi tắm biển.Cô kéo anh ra ngoài bãi cát rồi bắt anh thoa kem chống nắng giúp xong cô chạy ra bơi.

Bỗng anh nghe được vài tiếng xầm xì của mấy gã đàn ông bên cạnh:

-Ông,ông thấy nhỏ mặc bikini màu xanh biển bơi ngoài kia hong body chuẩn ghê_anh ta nói xong quay qua nhìn thấy anh bạn mình đang chảy nước miếng...ôi trời!!!

-Ừ,ngon thiệt_hắn ta chùi nước dãi nhưng mắt nhìn chăm chăm vào cô.Tự nhiên thấy hối hận khi dẫn cô tới đây ghê.Chốc chốc nhìn anh cô thấy anh đen mặt liền thối mắt bơi vào gối trên đùi anh tay quàng cổ anh chớp chớp mắt:

-Anh yêu!!mặt anh sao vậy?trong khó coi thiệt đó_cô nũng nịu.

-Em còn nói mặc bikini chi bị người ta nhìn rồi còn chảy nước dãi nữa..hừhừ

-Thì ra là vậy...thế để em mặt áo vào là được chứ gì_cô mỉm cười nhìn anh.Anh đưa cô chiếc áo sơ mi của mình thêm cái kính rồi một cái khẩu trang nữa.Giống tội phạm bỏ trốn quá....cô không nói gì chỉ biết làm theo vì cô biết anh đang ghen....Hai người nắm tay dắt đi dạo.Bỗng ở phía sau có tiếng phụ nữ vang lên....

42. Chương 38

-Anh Minh Thành!_phía sau có tiếng người con gái vang lên.Hai người quay lại xem ai đã gọi,người gọi là một người phụ nữ mặc bikini màu đỏ đang đi về phía anh.Anh nhúm mày “sao cô ta lại ở đây”.Anh chưa dứt suy nghĩ thì cô ta đã ôm anh nũng nịu:

-Anh Thành em nhớ anh quá đi à?

-Sao cô lại ở đây??_anh lạnh lùng hỏi.

-Người ta nhớ anh nên tìm ý mà...còn đây là ai thế??bạn gái mới anh à??sao chùn kín mít vậy..chắc thân hình xấu lắm phải hong?_,_cô ta nhìn cô hỏi một tràng..còn nhìn cô bằng con mắt khinh bỉ nữa.

Xấu em gái cô chứ xấu..hừ..chưa nhìn mà nói xấu..đẹp hơn cô nhiều.Cô bực mình đi chơi phải gặp bồ cũ của anh nữa.Được lần này tôi sẽ cho cô biết những điều cô nói là sai.

-Anh à em nóng quá cho em cởi áo sơ mi này ra nha_giọng cô ngọt hơn đường.

-Ồ..ờ..ừ.._anh chợt rùng mình.Nghe giọng điệu này là cô đang giận chắc.

Cô cởi bỏ cái áo lộ ra thân hình chữ S chuẩn không cần chỉnh của mình.Chỗ nào cần lòi thì sẽ lòi,cần lỏm thì sẽ lỏm.Bỏ luôn cái khẩu trang và mắt kính.Ồi một thân hình phải nói là “pơ phét” làm ả không khỏi ghen tị.

-Phải tôi rất xấu...nhưng được một cái là vòng 1không xẹp lép như con cá lép giống ai kia..._cô vừa nói vừa nhìn ngực của cô ta.

-Cô..cô....hừhừ_cứng họng

Bị nói như vậy làm cho cô ta không khỏi tức,á khẩu không biết nói gì luôn liền kiểm soát đi trước cho đỡ quê.Thấy cô ta giận như vậy làm cô hả dạ vô cùng.

-Hahahaha...coi mặt cô ta kìa đen thui như nhọ dích nôi ...hahaha..._anh ôm bụng cười nhìn cô thì thấy cô trừng mắt với mình anh liền im bặt không cười nữa.

-Cô ta là ai,??_cô gằng từng chữ

-Cô ta là thư kí của anh_anh chớp chớp mắt nhìn cô.

-Thư kí kiêm luôn người làm ấm giường à??_giọng có chút giận dỗi

-Ừ..đúng rồi..đúng...._anh vội che miệng lại..len lén nhìn cô thấy mặt cô nổi ba vạch đen.Cô không thèm nói gì liền bỏ đi.Rồi hiểu.Tình hình này là đang giận đây mà..lần này chuốt lấy khổ rồi..híc.Anh chạy theo cô giải thích:

-Lúc trước là như vậy..nhưng từ khi biết em anh đã không qua lại với cô ta nữa..tin anh đi mà Tiểu Tuyên_anh chạy kè kè sát cô.

-....._im lặng

-Đừng giận nữa mà

-....._tiếp tục im lặng

-Nếu em không tin thì anh sẽ chờ tới khi nào em tin thì thôi.Anh chờ nếu anh...._chưa nói hết câu thì đã bị cô bịt miệng lại.

-Được rồi em tin không được chờ nữa...nhưng...._cô ngập ngừng

-Nhưng gì??

-Nhưng từ nay anh không được để xảy ra chuyện tương tự như vậy nghe chưa??

-Vâng,thưa bà xã đại nhân!_anh chào theo kiểu quân đội làm cô bật cười...Anh ôm cô vào lòng ngắm cảnh biển..hoàng hôn cũng dần buông xuống..thật đẹp...!!!

43. Chương 39

Tối....

-Bây giờ là em tắm trước hay là anh tắm trước đây?_anh nhìn cô hỏi

-Thôi anh đi tắm trước đi em xem xong đoạn này rồi tắm sau.._cô trả lời mắt vẫn dán vào tivi xem Sấm Chớp & Tốc Độ...đúng là trẻ con mà..gần 18 tuổi rồi mà xem hoạt hình.

Sau một hồi tắm mát mẽ sạch sẽ rồi đi ra nhìn thấy cô vẫn còn xem.

-Anh tắm xong rồi tới em kìa!!

-Ờ..ờ..._Cô trả lời đại chứ cô có nghe anh nói gì đâu..chỉ chú tâm vào tivi thôi.

-Sao em không đi..hay muốn anh tắm giúp hả_anh đi tới ngồi gần cô giọng nói nhẹ nhàng tà mị..làm cô nổi da gà.Giật mình cô đỏ mặt từ chối:

-Thôi..thôi..không cần em đi tắm ngay đây..._nói rồi cô chạy nhanh đi luôn .Còn anh thì ngồi cười..cái mặt đầy tia nham hiểm..hahaha..cô đi tắm mà không đem đồ thay.

Trong nhà tắm mặt cô bỗng đỏ bừng tim đập nhanh..không nói không rằng cởi đồ ra tắm...mát mát..híhí..đã đã.Sau nữa tiếng đồng hồ cô cũng đã tắm xong...theo thói quen với tay lấy đồ nhưng mà sao hôm nay trống rỗng vậy.Tiêu rồi hồi này đi nhanh quá quên lấy đồ rồi.

-Sao giờ ta..không lẽ quần khăn tắm ra ngoài,không được ngại lắm...

Ở trong này thì có người đang tìm cách..ngoài kia thì có người đang cười tươi rồi rồi.Hơn nữa tiếng mà cô chưa ra anh thấy hơi lo

-Tiểu Tuyên em tắm sao lâu như vậy rồi chưa ra...có chuyện gì à!!

-Không ...không có gì cả..em tắm xối xả ra ngay.

Anh thừa biết là tại sao cô chưa ra..anh cười rồi nói:

-Ờ..vậy em tắm típ đi anh đi đây một chút_nói xong anh giả vờ đi ra ngoài..

Hihi...anh đi rồi cô mới ló đầu ra thì chẳng thấy ai cô mới yên tâm đi tới tủ đồ lấy quần áo.Nhìn bả rón rén như ăn trộm.

-Mai quá anh ấy đi rồi nếu biết mình hậu đậu như vậy sẽ trêu mình cho xem_cô vừa dứt câu thì từ phía sau có cánh tay vòng qua eo cô làm cô giật mình.

-Đang nói xấu anh đấy à!!_anh hôn lên tóc cô..

-Anh...anh..sao lại ở đây...không phải anh nói đi đâu..đó à_cô lắp bắp..

-Anh không muốn đi nữa..anh muốn ở nhà với em “làm việc à”_tay vuốt tóc môi thì hôn cái cổ trắng ngần của cô..làm cô có dự cảm không tốt a.

-Buông em ra...anh muốn làm..gì?_giọng cô run run

-Anh muốn ăn em..._anh tiếp tục trêu cô.

-Hơơ...huhu...tha cho em đi_cô nhìn anh uỷ khuất..

-Không..._cô nhắm tịt mắt lại..ơ sao không có gì hết vậy cô mở mắt ra nhìn anh thấy anh cười là biết mình bị lừa..

-Anh...anh_nóng rồi...

-Anh sao??em đang suy nghĩ gì vậy?hay em muốn anh ăn em thật??

-Không..không..._cô xua xua tay..

-Nếu em muốn tối nay chúng ta “Vận Động” giờ anh ra ngoài có việc..chút sẽ về..ở nhà ngoan nha bảo bối!_anh cuối người hôn cô một cái..trước khi đi không quên nói:

-Chờ anh nha..._anh nháy mắt rồi đi mất.

-Vận động cái đầu anh á..đồ biến thái..hừ_cô nhìn bóng anh đi khuất mà thâm chử.

44. Chương 40

Anh đi rồi chỉ còn mình cô ở trong phòng cảm giác thật là chán.Cô leo lên giường bật tivi xem phim,gặp phim hàn ngay cảnh nữ chính bị bỏ rơi đang khóc sụt sướt..Lại khóc,cô chuyển qua kênh khác...ngay phim xã hội.A ha ngay khúc gay cấn...trong phim nam diễn viên bắn phát nào cũng trúng..oa giỏi quá...đang hay cái nam diễn viên đó mở mắt ra..à thì ra là mơ.

-Bà nó,mơ không cũng làm phát sợ!!!bài đặt bắn cho dữ “”bùm chéo bùm chéo”” ai ngờ..đạn pha kè..

Lại chuyển kênh thì gặp hoạt hình Pokétmon..híhí...phim này hay nè.Nhưng đời không như ước mơ đây những bất ngờ...chưa xem được 2’ thì trên màn hình tivi hiển thị như thế này:’Hết.Mời các em thiếu nhi đón xem tập tiếp theo’..Cmn tức hong..nóng quá cô tắt luôn..chả thèm coi nữa..hừhừ.

Không xem phim cô lấy điện thoại ra nghe nhạc rồi hát nhảm theo..đầu tiên là bài Khuôn Mặt Đáng Thương:

.....

Đừng khiến đôi môi dịu êm phải chịu ngàn giọt nước mắt đắng cay

Hạt mưa rơi

Tình chơi vơi

Giấc mơ này biết đi về đâu

Bài hát khi xưa anh viết bây giờ phải đặt dấu chấm hết thôi.

Cuối con đường anh xin một điều ước

Cho em bình yên vững đôi chân

Cánh hoa úa tàn

Bức tranh vén màn

Nước..mắt ..rơi.....

-Rơi gì ta??_haha tình hình là có người không thuộc thể mà cũng hát nữa..Èo tắt luôn nhạc cô nằm vậy ra đó.Nhìn lên đồng hồ đã điểm 9 giờ thế mà anh vẫn chưa về nữa..cô thấy hơi lo..bỗng điện thoại vang lên,là anh..cô vui vẽ mắng:

-Sao giờ này còn chưa về nữa hả

-Cô là bạn gái của tên Minh Thành à??_một giọng nam vang lên bên đầu dây kia

-Anh là ai..sao lại giữ điện thoại của Minh Thành?_cô bắt đầu sợ.

-Cô không cần biết tôi là ai...chỉ cần biết chồng cô đang trong tay chúng tôi.

-Anh dựa vào đâu nói chồng tôi trong tay anh??

-Không tin à..ok...bây đầu đánh nó cho tao_hắn quát

”“Bình..binh..bốp..bốp”“”

“A..a....aaaa.....aaa..”

-Thế nào tin rồi chứ??_đầu dây bên kia cười.Đúng là tiếng của anh rồi..làm sao đây?...

-Các anh muốn gì??thả chồng tôi ra!_mặc dù sợ nhưng cô vẫn giữ bình tĩnh.

-Được cô chạy ra bờ biển phía tây rồi sẽ gặp được chồng cô,,cô có 10 phút..”tút TUT TUT”_nói xong hắn liền tắt máy.

Cô quơ lấy áo khoát rồi chạy nhanh ra ngoài....

End chap

Cảm ơn m.n thời gian qua đã ủng hộ cho Như.cảm ơn nhìu ạ^^

Hìhì m.n cho như nx truyện Tùng Tùng,Em Yêu Anh nha...thén kiu vé ri mất

45. Chương 41

Cô chạy mãi chạy mãi đến phía tây bờ biển trong lòng không ngừng nôn nóng mau gặp được anh.Cô rất sợ,sợ anh bị thương sợ anh không còn bên cô nữa..Bỗng điện thoại cô lại vang lên,là số của anh cô vội vàng bắt máy.

-Alo..anh Minh Thành đâu?_giọng cô khẩn trương.

-Từ từ cô em..bây giờ cô em đi thẳng về phía khu rừng rồi quẹo phải dừng lại ở cây số 8 hắn ta đang ở đó.”tút TUT TUT”_tiếng chuông điện thoại dứt.Cô chạy thật nhanh vào khu rừng..một màu đen ẩm đậm ánh sáng ngày càng yếu ớt đi.Trong lòng nổi sợ hãi dâng lên..rừng mình một cái cô cố gắng chạy nhanh một chút.

Theo như hắn ta nói là dừng lại cây số 8..nhưng hoàn toàn vắng lặng không một động tĩnh...u ám nơi này quá u ám..gió thổi một cái làm cô lạnh sống lưng.

-Anh Thành ơi anh đang ở đâu??_cô hét..nhưng đáp lại lời cô là im lặng.Cô ngồi khụy xuống nắm chặt gấu váy..nước mắt chực tràn khoé mi long lanh những giọt nước mắt.Khóc,khóc rân rân nhìn cô bây giờ cứ như một đứa bé bị giành mất một món đồ chơi.Bỗng..

“Phụt” một tiếng xung quanh chỗ cô ngồi có ánh sáng..cô bừng tỉnh nhìn xung quanh thì thấy mình đang ngồi giữa cái tim cháy bằng đèn nhỏ đang nháy ở giữa còn rải hoa hồng nữa..một khuôn cảnh lãng mạn.Từ sau thân cây có một anh chàng bước ra ngũ quan tinh tế,khuôn mặt tuấn mỹ tay cầm một đóa hoa For get me not đang bước đến bên cô.Là anh-Hàn Minh Thành

..ngạc nhiên tới bất ngờ khi thấy anh quỳ xuống tay cầm bó hoa:

-Làm vợ anh nhé!!_anh nở một nụ cười trắng sáng chói lọi nhìn cô.Cô lại rơi nước mắt nhưng những giọt nước mắt này là những giọt hạnh phúc nhất trong đời cô.Cô gật đầu:

-Em đồng ý em vạn lần đồng ý_cô gạt đi nước mắt trên khóe mi nở một nụ cười nhận lấy bó hoa.

Anh đứng dậy ôm cô và trao cho cô một nụ hôn mãnh liệt....cả hai chìm vào hạnh phúc.

46. Chương 42

Hai người sao khi đi chơi đến chán chê thì phải về nhà...anh còn nhiều công việc chưa giải quyết,cô thì cũng phải đi học.

4:00PM

-Aizzz...cuối cùng cũng về tới nhà rồi!!!

Cô nằm ườn trên giường..đồ đạc thì quăng đại giữa phòng...anh lắc đầu nhìn cô vợ tương lai của mình sao mà bẽ bộn quá..anh để lại đồ cho ngăn nắp sau đó nằm xuống bên cạnh cô.

-Em mệt à!!!

-Cũng hơi mệt chút...

Anh định nói chuyện này thì thấy cô đã nhắm mắt ngủ luôn rồi.Trong cô ngủ rất say đáng yêu như con mèo nhỏ.Anh ôm chặt cô vào lòng...anh đã xác định từ lâu..khuôn mặt,hình dáng,tính cách này mãi mãi là vợ anh sau này...đi cùng anh đến cuối cuộc đời.Cô là người duy nhất trong đời anh sẽ không một ai có thể thay thế được cô.Ôm con mèo nhỏ anh cũng chìm vào giấc nồng cùng cô.

20:00pm

Cái bụng nó kêu in ỏi làm cô tỉnh ngủ định bụng xuống bếp ăn vụng thì anh lên tiếng.

-Em tắm rửa thay đồ đi anh đưa em đi ăn tối!!

Nghe được đi ăn mất cô không khỏi sáng lấy đại một bộ đồ nào đó rồi vào nhà tắm thay.Sau 20 phút thì cũng xong.Anh và cô bước lên xe..anh đưa cô đến một nhà hàng khá sang trọng.Hai người bước vào chọn một chỗ ngồi ưng ý rồi gọi món ăn.

-Quý khách dùng gì ạ?_anh phục vụ.

-Cho tôi 2 phần bò bít tết 7 phần chín,một phần gà hấp hành,cá chiên giòn,...._cô kể một tràng...

Đến khi phục vụ đi anh mới hỏi.

-Em ăn hết không đây?

-Yên tâm em ăn hết mà...hihihi...

Đồ ăn ra tới cô bắt đầu ăn không thèm nói chuyện với anh luôn.Quái,đồ ăn này có sức hút hơn anh sao trời???Đang thưởng thức món ăn ngon thì có giọng nói làm cô ngừng ăn.

-Xin lỗi Hàn tổng gia đình tôi đến trễ!!!

Cô ngược đầu lên nhìn xem là ai..ra là họ “gia đình” của cô còn có cả Lưu Mĩ Mĩ nữa.Cô nhìn anh đáp lại là một cái nhún vai tỏ vẻ không biết.

-Các người đến đây làm gì?

-Ta đến để xin lỗi con và mong con tha thứ..._bà Hoàng nói giọng nhỏ nhẹ ầm áp.

-....._Cô im lặng không biết nói gì hơn..thật ra là cô đã tha thứ cho họ từ lâu rồi chỉ là không biết phải đối diện với nó ra sau thôi.

-Trúc Tuyên,cho anh xin lỗi_cậu cuối đầu xuống nhìn thấu cậu cô lại nhớ tới đêm đó...mặc dù đã tha thứ nhưng vẫn không quên được.Cô không nói chuyện cầm theo cái túi rồi chạy ra ngoài cậu cũng chạy theo.

-Trúc Tuyên chờ anh với...tha thứ cho anh đi xin em đấy_Cậu gọi với theo.

Cô càng chạy bịt tai lại cho đừng nghe nhưng chạy được một lúc thì nghe..

“RẦM”

Một tiếng “Rầm”kinh khủng cô ngẩng người quay đầu lại thấy cậu nằm ở đó...nằm trên vũng máu.Cô bỏ luôn cái bóp chạy nhanh đến chỗ cậu đang nằm...

-Anh haiiii...._cô quỳ xuống ôm cậu vào lòng khóc thút thít...

-Anh hai ơi..tĩnh lại đi..tĩnh lại đi..hức..hức..hức...em...đã....hức...tha thứ cho hai lâu rồi mà...huhuhu_cô khóc rống lên..nhưng cậu vẫn không tĩnh lại..

-Hai...oi..dậy....đi....hức...hức...Tiểu Tuyên..muốn hai...đưa...em đi...hức...ăn kem...huhu..hức hức..._vẫn chưa tĩnh.

-Nếu hai mà không tĩnh em giận hai luôn....hai tĩnh lại đi...muốn gì em cũng chịu..hức..hức...

-Thật không?

-Thật a....._có người mới hỏi cô..nhìn xuống thì thấy cậu đang cười toe toét...cô ngẩng người..ra là mình bị dụ.Quay lại phía sau thì thấy họ đang nở một nụ cười chói lọi nhìn cô..trong đó có anh nữa..Biết mình bị gạt cô đẩy cậu ra làm đầu đập xuống nền đường một cái làm cậu la oai oái:

-Ui da!!!Sao em ác thế Tiểu Tuyên!!!

-Hừ....

-Hồi này em hứa nhớ thực hiện đó

-Tôi hứa gì?

-Em mau quên thế!!Anh có ghi âm lại này_cậu cười một nụ cười dễ bị quánh..

-Anh..hừhừ_không thèm đếm xỉa tới cậu...

-Con tha thứ cho chúng ta chứ_ông Hoàng lên tiếng.

-Vâng...huhu...ba ơi...mẹ ơi..._cô ôm lấy hai người...rơi những giọt nước mắt..những giọt hạnh phúc...tràng ngập yêu thương...

47. Chương 43

Sau cơn mưa trời sẽ sáng,niềm ước mơ nhỏ nhoi của cô cũng đã thực hiện được.Đến giờ cô còn đang tưởng mình đang nằm mơ nhưng không nó là sự thật.

Khi nhận lại cha mẹ cô bất buộc phải dọn về bên đó mặt cô bí xị..phải xa anh rồi.Dù gì cô cũng đã ở quen trong căn nhà này...lúc không có cô ở đây lờ như anh dẫn người phụ nữ khác về đây rồi sao.Cô lắc đầu xua đi ý nghĩ đó.Thấy cô ngồi trầm ngâm ngoài ban công anh bước qua bên đó:

-Em đang suy nghĩ gì thế???

Ngồi xuống kế bên cô anh nhẹ nhàng hỏi..cô đang suy nghĩ thì anh hỏi làm cho cô giật mình.

-Không có gì cả”!!

-Thật không?

-Thật mà!!!

-Nếu có gì thì phải nói anh biết nghe không?

-Yes sir..hihihi.

Hạnh phúc là như thế đấy nhẹ nhàng mà đơn giản..nó được đi đôi với nụ cười...

Năm sau

Cô đang ngồi trước gương mặt căng thẳng..hôm nay là ngày cưới của anh và cô.Vui thì rất vui nhưng vẫn hồi hộp.

-Em bớt căng thẳng đi!!!_Mĩ Mĩ ngồi gần cô lên tiếng.

-Vâng...nhưng em vẫn thấy hồi hộp run run chị à!!

-Hihihi..cứ thả lỏng đi chị lúc trước lấy anh của em cũng không cần thẳng như vậy...cười lên nào cô dâu xinh đẹp..

-Vâng ạh..hihihi

Hôm nay cô thật sự rất đẹp trong bộ áo dài màu đỏ,phía ngoài còn khoát thêm một chiếc áo mỏng màu trắng hồng..rất hợp với dáng của cô.Xinh không chịu nổi...Đừng hỏi vì sao đám cưới của mà cô dâu không mặc xoa rê nhé.Bởi đơn giản đây là truyền thống Việt Nam...

Hai chị em đang tám vui vẽ thì cậu bước vào:

-Choa..em gái tui đẹp ghê a!!

-Tất nhiên là vậy chứ sao..em mà!!_cô héch mũi lên nhìn cậu.

-Xùy...mới khen một tí đã bay lên tít trên mây rồi...thôi không giỡn nữa đàn trai đến rồi kìa!!!

-Vậy ra thôi em..chị dắt em xuống._Lưu Mĩ Mĩ

Nói rồi hai chị em đi xuống trước mắt là cha mẹ của hai bên.Anh hôm nay nhìn xinh trai phết,bộ đồ vest màu trắng làm anh chứng chạc hơn..cộng với dáng người thì chuẩn..hết chỗ chê.

Sau khi bái lạy tổ tiên xong cả nhà kéo tới nhà hàng.Oa..rất là đông a..mà cũng phải bởi đây là tiệc cưới của gia đình họ Hàn và Hoàng mà không đông sau được chứ.^!!

Nói tới cô đi tiếp rượu khách đến mỗi cả chân.....còn anh thì...oimeoi..càng tiếp thì nụ cười càng rạng rỡ.

Mô phật!!!

Cuối cùng cũng xong...khách khứa về hết...cô nằm ườn ra trên giường than thở.Má ơi!!!mệt quá..

-Em đi tắm đi..chúng ta còn phải làm việc nữa..._anh đưa cô cái áo sơ mi của anh.

-Sao lại mặc nó?đồ lót em đâu?_mặt cô nhăn nhó

-Mặc nó làm chi...một hơi khỏi tốn công cởi nó ra_anh nở một nụ cười dâm tặc nhìn cô.

-Anh...hừhừ_cô vào phòng tắm...

Chịu hôm đó anh quần cô muốn chết đến tận một,hai giờ sáng mới chịu dừng.Người gì mà sức dai gớm..kiểu này từ đây trở về sau cô khổ dài dài..híc.Làm việc trọng đại xong..hai người chìm vào giấc ngủ say trong niềm hạnh phúc...

Hạnh phúc nhất của người con gái là sống chung với người mình yêu..cùng dìu dắt nhau đi trên đoạn đường dài...đơn giản lắm.

Nên nhớ khi yêu là phải yêu thật lòng không nên lừa dối...người ta thường nói gieo nhân nào gặt quả nấy..Nếu yêu mà phản bội dối trá thì hãy cẩn thận lần sau sẽ tới mình.Tha thứ và bao dung cũng rất cần cho tình yêu..đừng để hận thù che mờ lí trí..

~~Hoàn

~~

48. Chương Ngoại Truyện :chuỗi Ngày Hạnh Phúc

6 năm sau

-Tom/Jerry đứng lại đó ẹ!!!_tiếng hét thất thanh của một người con gái vang lên.

-Lêu lêu!!!!tụi con đứng lại để bị mẹ xử đẹp à!!_Tom lè lưỡi đáp lại cô.Nói rồi hai đứa tiếp tục chạy tiếp.

Số là cô đang nấu đồ ăn trong bếp nghe một tiếng “Xoảng” chạy ra thì thấy cái bình hiêm của chồng cô nó nằm chổng chơ dưới đất với hình hài nét bết.Tiêu rồi cái bình cổ này nó rất đắt mà điều lo sợ nhất là anh rất quý cái bình đó.Mặt cô tái mét...luôn khí giận ngùn ngụt ngùn ngụt bắt đầu nổi lên cô quát hai đứa trẻ:

-Ai làm bể cái bình này nói ngay ẹ!!!

-Là em ấy/anh hai!!_hai đứa cùng đồng thanh đồng thời tay chỉ vào đối phương.

Hai cái đứa này cũng vui nhỉ đứa này chỉ đứa kia đứa kia chỉ lại đứa này.Tóm lại là không biết đứa nào làm..Máu chân dồn tới máu não hai đứa này được nuông chiều riết rồi hư không có một chút nào để gọi là ngoan cả.

Ai nói sinh một trai một gái ai nói sướng đâu...quây kinh.Tom thì giống anh khuôn mặt lạnh lạnh còn nhỏ vậy mà được gái bu đây.Còn Jerry thì xinh xắn đáng yêu giống như cô,nói tới Jerry thì mới nhớ không biết trong lúc sinh bà Mụ có nắn lộn giới tính của nó không nữa.Con gái con lúta gì mà tối ngày trèo cây,bắn bi,đá đá lâu lâu còn lên cơn cầm cây chọt chọt con chó béc gê nhà hàng xóm cho nó sủa rân trời chơi.Thiệt là hết nói nổi mà..

-Nói tóm lại là ai_cô quát

-Là hai tụi con_nói rồi hai đứa chạy xơ ý dậm lên chiếc nhẫn của cô rơi dưới đất làm nó cong queo..Ôi thật là!!!

-Huhu..chiếc nhẫn của tôi...đứng lại đó _Cô quăng cái gói về phía hai tụi nó nhưng không trúng.

-Xí..hụt a..hihihi

-Con..hừm

“Bụp ” Véo”Choang”..

Hàng loạt tiếng vui tai vang lên...anh đi làm về mới tới cửa là nghe tiếng hét thất thanh rồi.Anh hiểu..cứ hai ba ngày là như vậy anh cũng đã quen.Anh định làm sứ giả cầu hoà cho ba mẹ con.Cánh cửa vừa mở ra

“Bụp”..nguyên chiếc dép hình con heo hồng xinh xinh nằm yên vị trên khuôn mặt đập chai của anh..thủ phạm chính là cô.Oimeoi...lần này gây hoạ rồi..

-hahaha..baba mới về chưa ăn cơm mà đã ăn dép rồi...hihihi_anh có hai đứa con tốt thiệt nuôi nó 5,6 năm trời thấy ba nó ăn dép không hỏi hang một câu còn cười đến bò lăn bò lếch nữa.

-Ai là thủ phạm_anh lạnh giọng hỏi.

-....._im lặng

-Ai?_anh quát

-Dạ..là..em_cô lí nhí đáp.

-Là em?

-Vâng...tại tụi nhỏ nó phá nó làm bể đồ kia_nói đến đây cô tức mà lớn tiếng

-Bể thì mua cái khác có cần phải rượt đuổi như vậy không lỗ như con té rồi sao?_anh nhằn

-Nhưng thứ nó làm bể rất hiếm!!!

-Cái gì mà hiếm?

-Cái bình cổ của anh!!_cô e dè

-Chỉ là cái bình cổ thôi mà...cái gì cái bình cổ..._anh nhìn xuống sàn nhà thì thấy cái bình yêu vầu của mình nó tan tành một cách sặc sxy nóng bỏng.Anh đen mặt lại..nhìn qua thì thấy hai đứa trẻ đang rón rén đi trốn.

-Tom và Jerry đứng lại cho baba!!!

Bị phát hiện hai tụi nó cong chân chạy...anh đen mặt đuổi theo...

Và vâng tình hình hiện giờ là ba cha con đang đuổi nhau như mèo vờn chuột..quanh nhà!!!

...** • • °°°THE END°°° • • **...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-anh-la-loi-cua-em-nhung>